

46
Rep

చిత్రపటో ధము

రెల్

2119
Rep

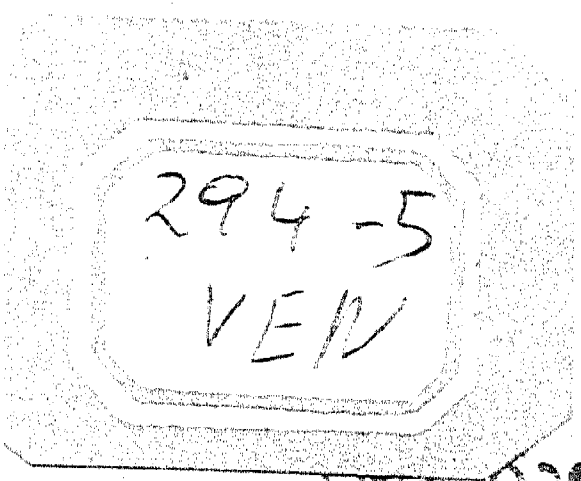
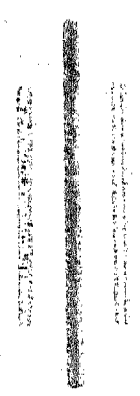

మ. జి. న. మ. :

శ్రీ రామకృష్ణ ముద్రాకాలయము

శ్రీ కా క ర మ.

1954

గృహకర్త.

శ త వ థ ని

విశాఖపట్నం వేంకట సూర్య ప్రసాదరావు

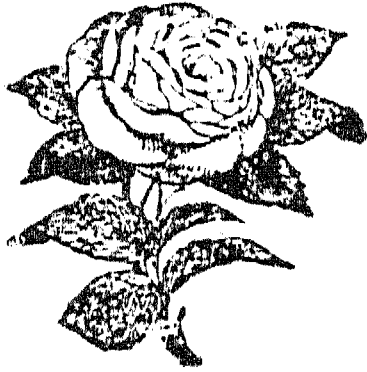
రెల్ వ ర మ — Via శ్రీ కా క ర మ.

ఓమ్

శ్రీ సద్గురు పరబ్రహ్మణే నమః

== చిత్తప్రబోధము ==

ALC No. 11035

శతావధాని:

మాడుగుల వేంకట సూర్యప్రసాదరావు.

ప్రకటనకర్త :

మంత్రిని సత్యనారాయణ నాయుడు.

A C M = 11035

సర్వస్వామ్యములు:

గ్రంథకర్త వి.

ప్రచురణ :

~~విజయపురము~~

1954

మొదటికూర్పు : 500 ప్రతులు.

శ్రీ రామకృష్ణ ముద్రాణాలయమున ముద్రితము.

వెల 1-0-0

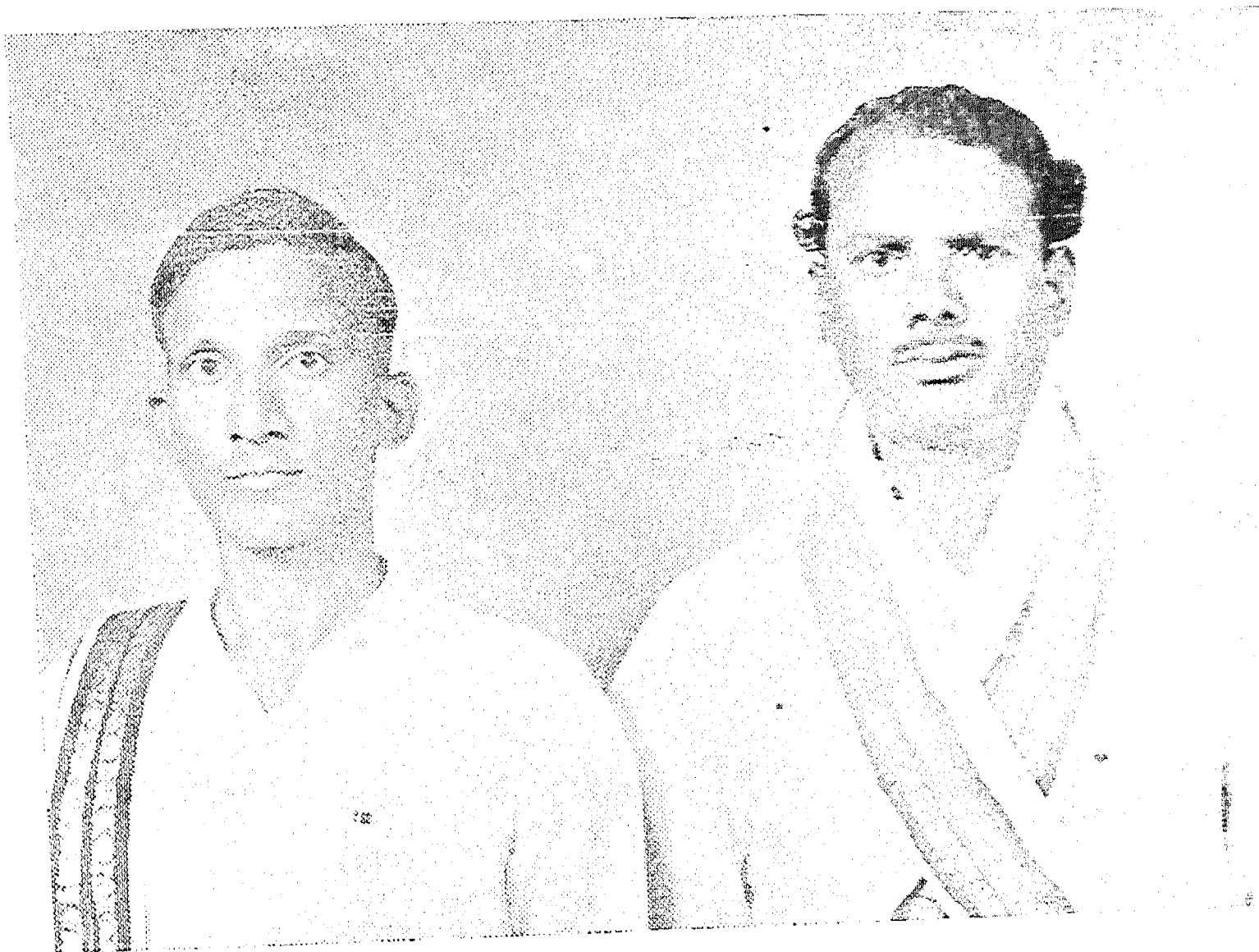
ప్రతులకు :

శతావధాని,

మాడుగుల వేంకట సూర్యప్రసాదరావు,

ధర్మవరము, (Via) శ్రీకాకుళము.

చిత్ర ప్రబోధము

కృతి కర్త.

పండిత. కవిరత్న. అశుకవిచక్రవర్తి,
సువర్ణ మంటా కంకణ విరాజి హస్త

మాడుగుల వేంకట

సూర్య ప్రసాదరావు. శతావధాని.

ధర్మవరము. Via శ్రీకాకుళము.

కృతి భర్త.

విద్వాన్

మంత్రని సర్వనారాయణ

నాయుడు.

కురు పాం.

Via హర్షరేఖరమ్.

స్వర్గస్థయై న నా ద్వి తీ య భా ర్య
 ————— జగ్గమ సాధ్వీమణి —————

స్మృత్యర్థ మర్పింపఁబడిన

————— స్మారక చిహ్నము —————

శ్రీమత్తావకభాతికాంగము ధరిత్రిన్వీడి స్వర్లోకవీ
 ధీ మార్గంబున దేవతాసతులఁ బీఠింగూడి వర్తించు నీ
 ప్రేమన్ మర్వఁగలేక, యీ కృతిని నా విశ్వాసముంజూవ నీ
 కై ముద్రించి యొసంగినాఁడఁ గయికొమ్మా! జగ్గమాంబా నతీ!

ఉ॥ ఈ కృతిపుష్పరాజము సురేంద్రవనాంతరభాగచందనా
 నోకహపుష్పరాజ మటు లూనుము నీ తలయందు సాధ్వీ ! త
 త్పాకట సారభోల్లసితభావ మరంద రసాత్మబోధ మీ
 లోక మెఱింగి నిత్యసుఖరూఢి నెసంగు; నతీశిరోమణి !

శా॥ నీకున్ నీ కృతిపుష్పరాజమునకున్ నీ ప్రేమపున్ సూతికిన్
 మాకున్ హైమవతీ మనోహరుఁడు శుంభ త్రేమచేతస్కుఁడై
 పాకట్యస్థిరశాంతి భాసురకళా భాగ్యాయురారోగ్య వి
 ద్యాకీర్తుల్ దయసేసి సంతతము దీవ్యలీల రక్షించుతన్ !

కు ర పాం ,
 తే 16—10—1953 డ }

జిట్ట,
 కృతిభర్త
 మంతిని సత్యనారాయణ నాయుడు.

అ శీ స్స.

సీ సుజనన త్తముఁడు మా సూర్యప్రసాదరా
ట్రవి పెరిమంబుమైఁ గన్నబిడ్డ,
మంతినివంశ శుంభన్నణి సత్యనా
రాయణ కూర్మియిల్లాలు మిన్న,
నర్వజ్జ మూర్తి నీశ్వరు విశ్వనాథు స
ద్భక్తిమై ధ్యానించు భక్తురాలు,
యువనిషద్ధర్మముల్ కృషను బోధించి శోభ
తల జానమోదానఁ దెలచువిదుషి

మఱియుఁ జిత్తప్రబోధ సమాఖ్య నెనఁగి
కై వమతనిష్ఠ సజ్జననంగతిఁ గని
ఘనతఁ గాంచిన యీ భవ్యకావ్యకన్య
ధరణి వరలుత మాచంద్ర తారకముగ.

విజయనగరము,

జ రి జ పీ డి.

తే 10—12—1953 డి

ఇ ట్లు.

విబుధగణ విరేయుఁడు,

వడగ అప్పారావు తవి.

పండితాభిప్రాయములు.

—:0:—

శా॥ శ్రీమన్నాథు ప్రసాదరాయకవి ! నీ చిత్తప్రబోధంబు నే
నామూలాగ్రముఁజూడఁదోఁచె నహహా ! ఆధ్యాత్మికగ్రంథచూ
డామాణిక్యగతిన్ ముముక్షువద నంధానక్రియాద్యాగమ
స్తోమార్థప్రతిబింబసూచక మహత్సూక్తిప్రబోధాస్మయై.

కురుపాం.

మంతిని సత్యనారాయణ నాయుఁడు,

తే 5.6.1953 ది.

చ॥ నువ్వి కిశోర ! నీ కయిత చొక్కపునై లిసి జాలువాటి పా
తకులఁ బ్రమోదవార్ధి కెరటంబులఁదేల్చును చిత్తప్రబోధపు
స్తకమణి, పాపకంటక పథంబునఁ దొట్రిలువారి కండయై
నికట భవఘ్నకల్పకపునీడను జేర్చుఁ; బ్రసాదరాట్కవీ !

ఉ॥ హాయిగఁ గీరి గేయముల నాంధ్రసరస్వతి నీ పితామహున్
శ్రీయుతు మాడుగెట్టిన స్మరించుచుఁ బాడునుగా విచిత్ర రా
మాయణ కావ్యరాజమున నంకితుఁడౌట సెబాన్ ! ప్రసాదరా
వు ! యిలువాసి వాసిలదొ ? యుత్తమపాండితి నీదు సొమ్మెపో !

పెక్కలి,

డబ్బీరు నారాయణ శర్మ,

తే 1.10.1953 ది.

కవితా సరస్వతి - సాహిత్య విశారద.

మ॥ భళిరా ! తావకచిత్తప్రబోధకృతి, శుభతృప్తి సాహిత్య త
త్త్వ లన ద్విద్వదనీకనంస్తవన పాత్రబ్రహ్మవిద్యామహా
ద్వల సిద్ధాంత వచఃప్రబోధనకళా వైశిష్ట్యభావాధ్యమై
చెలువొందెన్; భవదీయ భవ్యకవితాశ్రీకిన్ నమోవాకముల్.

బ్రహ్మపురము,

శిష్యపురమాణువు,

తే 1.12.1953 ది.

కవిభూషణ, దండా నరసింహకవి.

(ii)

చ॥ భళి భళి ! చిత్తబోధకృతి భక్తియు జ్ఞానము సంఘటించి ని
శ్చలమతిఁగూర్చి మోక్షపథసంగతిఁ బొరకపాళికిచ్చు, ని
ర్మలతరకీర్తివైభవ విరాజితమై యిది సర్వకాలమున్
వెలయునుగాక లోకమున విశ్రుతలీలఁ బ్రసాదరాఘరా !

బొంతలకోమారు
తే 19.10.1953 ది.

శిష్యపరమాణువు, దున్న సత్యనారాయణ,
కవితానికేతన సభ్యులు.

క॥ ఉత్తమ కవితాపద్ధతి
ముత్తైంబులు పోహణించు మురువున సుకవీ !
చిత్తప్రబోధశతక ము
దాతగతి రచించి యశముఁదాల్చితివి భళి !

మ॥ ధరణిన్ మానవజన్మసున్ ఫలిత మాత్మజ్ఞాన సంపాదనా
చరణంబున్, మఱి సాటిమానవులకా సత్యంబు బోధించియూ
పరతత్వంబు నెఱుంగఁజేయుటయు నోపజ్ఞానిధీ ! యియ్యెడన్
బరఁగించెన్ భవదీయకావ్యరచనాప్రావీణ్య మీయర్థమన్.

క॥ తాతయుఁ దండ్రియుఁ గృతిని
ర్మాతలు గృతిపతులునగుట తత్కుల సం
జాతుడవగు నీ కరుదే
స్థిత కవిత్వ ప్రభావసిద్ధి ? కవివరా !

చ॥ అనఘ ! కవీంద్ర ! మాడ్లుల కులాంబుధిచంద్ర ! ప్రసాదరాయ ! స
జ్జనగణగేయ ! తావక ప్రశస్త కవిత్వ కళాలవాల మీ
ఘోర చిత్తబోధ శతకంబు వసుంధర విజ్ఞకోటి వ
క్త్ర నళినరాజఁ దేజరిలుగావుల మా రవితారకంబుఁగన్.

విజయనగరము,
ఉల్లిపీఠి,
తే 10—10—1953 ది

కవితాకోవిద
చింతలపూడి సన్యాసిరావు,
కొముదీవరిపట్న.

ఉ॥ ఖ్యాతిగల్గి ఘోషమాడుల సదన్వయముం దుదయంబుఁగాంచి నీ
తాతలనుండివచ్చు కవితాద్రవిణం బిటు నీకుఁ బితృమై
చేతికిరాఁగ భక్తిమెయిఁ జేకొని వడ్డికివేసిపెంచి, దు
ర్నీతిగ దుర్వ్యయము నొనరింపక దానిని చిత్తబోధ మన్
భూతలముందుఁబెట్టి స్థిరభూతముగా నొనరించినాఁడవే !
నీతరమందెగాక యిది నీ కులమందుజనించువాని సా
మ్రై తగుకీర్తిఁగూర్చుత మయారె ! ప్రసాదకవీశ ! యింకనీ
కైత విధంబుఁదెల్పెదను గాంచఁగ నిష్కలుషప్రవాహమై
శీతలవాక్ప్రచార జలశీకరముల్ వెదచల్లి నీ ధరి
త్రీతలమెల్ల సత్ఫలపరీతముఁగా నొనరించు నెంతయున్.

విజయనగరము,

తే 10-10-1953 డి.

పండిత, ఆకుండి వేంకటశాస్త్రి,

రిజిస్టరు సంస్కృత కళాశాలా ప్రధానాధ్యోపాధ్యాయుఁడు
నిఘంటు కార్యస్థాన పండితుఁడు,

ఉ॥ మాయురే, చిత్తబోధకృతి మానితవై ఖరిమీఱ భక్తలో
కాయదమైనపద్ధతి శుభాయతబుద్ధి నువన్వసించి, ని
శ్చేయసమార్గముం దెలియఁజేసి రించించితివార ! శర్వపత్
తోయజభృంగమా ! సుకవిధూర్జటి ! మాడ్లు ప్రసాదరాడ్లుమా !

చ॥ మృదుపదపత్ర సంభరిత మేమరభావమరందయుక్తి స
మ్మదమొదవించుఁగాదె బుధమండల బంభరపంక్తికన్ భవ
ద్విదిత సువద్య పద్మతతి, విద్వదనీకవతంసమా ! హృదిన్
గదలుచు త్వత్కవిత్వగచనా సుపచేళిమకున్ నమస్కృతుల్.

మందరాడ,

తే 15-12-1953 డి.

శిష్యపరమాణు,

గెడ్డాపు వేంకట సత్యనారాయణ.

క॥ శ్రీ మాడ్గల వంశాంబుధి
సోమా ! అష్టావధాన నురుచిరకవితో
ద్వామా ! సత్కావ్యసుమా
రామా ! సూర్యప్రసాదరాయ కవీంద్రా !

క॥ మించిన దీక్షామతి నేఁ
గాంచితిఁ జిత్తప్రబోధకావ్యము భవదీ
యాంచితి రచనా భవ్యము
ప్రాంచన్నయ నవ్య మార ! పండిత తిలకా !

తే॥ జ్ఞాన సూర్యప్రసాదము మానసాంబు
జప్రమోదమై వెల్లు చిత్తప్రబోధ
కృతి నిరంతర మిద్ధాత్రి నెసఁగుగాత !
శతవధాన నిధాన ! ప్రసాదరాయ !

శ్రీకాకుళము,
తే 12.10.1953 డి.

విద్వాన్,
చిలకా వేంకట కృష్ణదాసు.

ఉ॥ ఓయి ప్రసాదరాయ విబుధోత్తమ ! విస్మయకృష్ణనోహరా
మేఘ మనీష యోగివరమృగ్య విశేషవినూత్న దివ్యభా
వాయతనంబు నై జ హృదయాబ్జకళా ప్రతిబింబ రూపకం
బై యలరారు నీదు కృతి నారిసినాఁడ ముదంబెల్లర్పఁగన్.

క॥ సత్యానందకరంబును
బ్రత్యయజనకం బఘుఘ్నపదవరమహిత
ప్రత్యూహహరము ఘనరుచి
యత్యాశ్రయ మిట్టి కవిత హరిరూపమెగా !

క॥ సమభావాన్వితమయ్యు న
సమభావాన్విత మపార జపవేద్యంబ
య్యు మహానందాజపవే
ద్యము తావళ కవితఁగల రహస్యంబు సఖా !

కురుపాం,
తే 19.12.1953 డి.

నడిమింటి గుంపసోమశర్మ,
శ్రీ కురుపాం సంస్థానాస్థానకవి.

సీ॥ శాంతి దాంతిక్షమా సత్యశీలత గన్న
 పట్టుశాలి కులాధి పార్వణశశి
 తాతతండ్రిలనుండి తార్కొన్న కవితా మ
 తల్లి నారాధించు ధన్యతముడు
 అష్టావధాన శతావధానములందు
 ఖ్యాతి నార్జించిన ఘనమనీషి
 ప్రథిత భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్య బోధక
 గ్రంథ నిర్మాణ ధురంధరుండు

జే॥ మాడ్డు లాస్వయ రత్నమై మహి వెలుంగు
 సరస వేంకట సూర్య ప్రసాద రాయు
 డనగ నాంధ్రావని బ్రసిద్ధి నందినట్టి
 నీ మహిష్ట భాగ్యము వర్ణింప దరమె ?

క॥ చిత్తప్రబోధ కృతి స
 చ్చిత్తమాలను జ్ఞానసుధను జిందించు మహా
 దాత కవిత్వ పలుత్వే
 బ్రతించి రచించి తొర ! యాంధ్రకవీంద్రా !

పొందూరు,
 తే 10—1—1954 ది. }

క వి తా తో వి ద .
 అల్లంసెట్టి అప్పయ్య.

ఉ॥ ఆరయ మఱివి తనమునందుఁదనర్చు తదీయమైన ధా
 తీరుహ నూత్నరూపము గతిన్ జెలువొందిన తత్త్వబోధవి
 స్ఫూరి కళాప్రశస్తి గడుజానగు తావక చిత్త బోధ మిం
 పారఁ బఠించి నమ్ముదమునందితి; మాడ్లు ప్రసాద రాట్కవీ!

బంగారమ్మపేట.
 తే 10—1—1954 ది. }

వంగవండు లక్ష్మీనాయుడు,
 ప్రధానాంధ్ర పండితుడు, స్థానికోన్నత పాఠశాల సామాధ్య.

క॥ మిందిన వేడుకమే నేఁ
గాంచితిఁ జిత్తప్రబోధ కావ్యము, తత్వో
దంచత్కవితామృతము హృ
దంచితరోగములఁ బొపుటబ్రమే ? సుకవీ !

పొందూరు,
తే 10-1-1954 ది

ఆచంటి సూర్యనారాయణమూర్తి,

మ॥ కవితా తత్త్వరహస్య వేదినయి ప్రఖ్యాతిన్ విరాజిల్లు నీ
ప్రవిలాసోల్ల సితావధాన కవితా వై దగ్ధ్యము న్మచ్చు న
త్కవులున్ . తావక చిత్తబోధకృతి నాకల్యంబు వీక్షించి న
త్కవులౌటబ్రమే? దేశికో తమ! నమస్కారంబు నీ వాణికిన్

శ్రీ హరిపుర మగ్రహారము,
తే 3-1-1954 ది

శిష్యపరమాణువు,
బొత్త ఆప్పలస్వామి నాయుడు.

శా॥ శ్రీ మన్నాడుల వంశవారిధి శరచ్చీయు క్తై వాత్మకా !
నా మిత్రుండ! ప్రసాదరాయకవిచంద్రా! నీదు గ్రంథంబు నే
నా మూలాగ్రముఁజూచితన్మయుఁడనై యానందముఁబొందితిన్,
సామాన్యంబె భవత్కవిత్వరచనాసాహస్య మూహింపగన్

ఉ॥ ఒక్కొక్క పద్ధియంబునకు నొక్కొక్క రత్నము చాలదయ్య! నీ
చక్కని కావ్యకన్యకను సత్కృతిసేయ నడత ధన్యుడో!
లక్కజమా ! త్వదీయకృతి నందినభర్త, తదీయభూతికిన్
దిక్కును నీ ఋణంబు నిలఁ దీర్చగఁ జాలదు కోటి యిచ్చినన్

పొందూరు,
తే 10-1-1954 ది

చుక్క కృష్ణమూర్తి,
స్థానికోన్నత పాఠశాలాధ్యాపకుడు.

నా సురుచిర పూర్వవాఙ్మయపు సాంపులునింపులు నాకళించి, యే
యిరువది యేండ్లనుండియే రచింతువు చిత్ర విచిత్ర కావ్యముల్
మరియఁగఁ బండితుల్ కవులు మొన్నజనించిన నీదు చి త్తో
ధరచన కూర్చదే నవముదమ్ము మఱింత; ప్రసాదరాట్కవీ!

వా డా డ, }
Via శ్రీకాకుళము.

జింకుపల్లి రామజోగారావు,
తే 8 - 1 - 1954. ది.

ఉ॥ హత్తిన చిత్ర బంధముల నన్నింటి నంతముఁజేయు సద్గురూ
పాత్తమహిష్టధర్మవచనావళి నీదగు చిత్రబోధ మా
యత్త మొనర్చుఁ బాఠకులకొర ! ప్రసాదకవీంద్ర! నీకవి
త్వాత్త నుధా రుచిప్రధిత తత్త్వమనీష నుతింపఁ జెల్లదే ?

బొంతలకోడూరు, }
Via శ్రీకాకుళము.
తే 5 - 1 - 1954. ది.

విద్వాన్, ఆయుర్వేదాచార్య
వడగకొత్తభము
కవికానికేతన సభ్యులు

ఉ॥ నీ కవితాకుమారిక వినిర్మలమానస, ఆమెకన్నులం
దే కద భూరిశీతలము తీయఁదనమ్మును మిక్కుటమ్ము, చీ
కాకుల నున్నవారల నఖండముదంబుధిఁ దేల్చునవ్వ; రా
కాకుముదాప్త సదృశముఁ గాంచుమనీవు; ప్రసాదరాట్కవీ!

వా డా డ, }
Via శ్రీకాకుళము.

గోవిందు వేంకట నరసింహ శర్మ.
తే 8 - 1 - 1954. ది

శుద్ధి పత్రిక

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
3	23	జనయాధ	జనయాధ
10	21	నూపుర మల	నూపుర మల
14	16	గుణవిధాన	గుణవిధాన
15	20	పరవిచారు	పరవిచారు
20	22	నజస్ర సౌముఖ్య	నజస్రము సౌఖ్య
21	10	నిద్యముల్	నింద్యముల్
40	21	యనఘుఁడు డురుగుణ	యనఘుఁ డురుగుణ
42	17	కలివరుఁడు	కలివరుఁడు
44	10	నినాదవ్రవాద	నినాద సంవాద

గ మ ని క :—

వ్యవధి చాలమి విడిచిపెట్టఁబడిన ముద్రాస్థానిత్యములను
ద్వితీయ ముద్రాణమున నవరింపఁబడును.

గ్రంథకర్త.

శ్రీరాజరాజేశ్వరీ స్తవము

శ్లో॥ శ్రీబ్రహ్మది నమస్త నిర్జర శిరః కోటీర కోటీమణి
భానీరాజిత పాదపద్మయుగళీం నద్భక్తరక్షామణిమ్,
రాజద్రాజ సుధార సోల్బణ కళామాధుర్య సంభాషణీం
వందే పూర్ణశశాంక నన్నిభమణిం శ్రీరాజరాజేశ్వరీమ్.

వి ఘ్నై శ్వ ర స్త వ ము

శ్లో॥ శ్రీమద్భక్త మనోంబు జాతతరణిం మాద్యద్గజేంద్రాననం
భూమిభృత్ప్రియపుత్రికాగ్రతనయం మాధుర్య సంభాషణమ్,
బ్రహ్మాండ్రాది సురార్చితాంఘ్రియుగళం విఘ్నాటపీపాఞ్కం
వందే సర్వవిపద్ధిరీంద్రభిదురం మత్తాఖురాద్వాహనమ్.

స ర స్వ తీ స్త వ ము

శ్లో॥ యా దేవేంద్రసతీ ముఖాఖిల సురీ సంఘాత సంసూజితా
యా నీహార పటీర పారద శరద్రాకేందు శుభాంగికా,
యా వాహీకృత జాలపాద్విహరణ వ్యాలోల కేళీరతా
యా పద్మోద్భవమానసాబ్జభసలా సా పాతు మాం శారదా.

సీ॥ తల్లియుఁ దండ్రియుఁ దగుగురుండును దేవుఁ
దును నీవ యని యల్లమునఁ దలంచి
లలిత సత్కవితా విలాస సద్గోష్ఠి న
నృజీవితైక లక్ష్మ్యముగఁ జేసి
మదిలోనఁ బరమాత్ము మానక భజించి
నీ కృపామహిమ గణించి మించి
సద్గ్రంథరాజంబె నద్ధితుం డనియెంచి
బుద్ధిమంతుఁ జుట్టములుగఁ జూచి

యనికేము మెలంగుచుంటి నట్లగుట నీవు
సంతతంబును మన్ననోబ్బాతసీమ
నధివసించి షడీయ జిహ్వవిశుద్ధ
మండితాననాసీనవై యుండు మమ్మ !

శ్రీ స ద్గు రు ధ్యా న ము

తే॥ శ్రీమహిత దివ్యవిజ్ఞాన సిద్ధి కల్పి
యోగసంరూఢసరణి నను తమంపు
గతిగ బ్రహ్మన్వరూపంబుఁగా వెలుంగు
నచ్చిదానందు నద్గురు సంస్తుతింతు.

తే॥ తత్పదార్థముఁ ద్వంపదార్థంబు నసి ప
దార్థమును దానెయై యభేధార్థమగుచుఁ
ద త్వమసి ముఖ్య లక్ష్యార్థతత్త్వమై స
దా వెలుఁగు గురుదేవు నాత్మను భజింతు.

తే॥ అణువులం దెల్ల నణువై మహత్తునందుఁ
దా మహత్తయి మూలతత్త్వంబు నగుచు
నచ్చిదానందమూర్తి ప్రశస్తి వెలుఁగు
నద్గురుబ్రహ్మ నాత్మలో సంస్తుతింతు.

దేశికాభివందనము

శ్రీమంతున్ కొడుకొల్ల వంశజలరాశిప్రోత్థ జైవాత్మకున్
ధీమద్వర్యుని వేంకటేశ సుకవిన్ దీవ్యద్యశున్ మద్గురున్
నీమం బొప్ప నెడంద తమ్మివిరిలో నిష్ఠా గరిష్ఠ ప్రతి
ష్ఠా మాన్య స్ఫుట భక్తియుక్తిని బ్రశంసల్ జేసి ప్రార్థించెదన్.

శ్రీరస్తు

అవతారిక

—/0/—

శ్రీయువతీ లలామ మెదఁ

జెన్నుఁదనర్ప విరాజమాన శం
పాయుత నీరద స్ఫురణ

భాసిలి సంశ్రిత చాతకాళి కా
ప్యాయముఁగూర్చు విష్ణుఁడు శు

భస్థిర సత్కృప వెల్లి సత్యనా
రాయణ నామధేయుఁ గృతి

రాయ సజనీముఁ బోచుగాప్రతన్

నీ॥ ఏ తస్య జనకుఁడు ఖ్యాతిఁ జెన్నొందు చిం
తానుణీ ముఖ్య రత్నాకరుండు
యే భామి సోదరుం డీశ్వరు మాళిపై
నింపు సాంపారు మవ్వంపుబువ్వు
యే ధన్య హృదయాధినాథుఁ డాశ్రితలోక
ఘోరసంసార విదారకుండు
యే రామ పుత్రీకుం డీరేడు జగముల
సృష్టించి మించు విశిష్టమూర్తి

యే లలిత పాణి నిజభక్తపాళిఁ గరుణ
సర్వసంపద లిడి ప్రేమ సాగుచుండు
నమ్మహాదేవి శ్రీదేవి యహరహంబుఁ
గృతిపతి నిశాంతసీమ నర్తించుగాత !

శా॥ శ్రీకైలాసగిరింద్రసాధమున శారీదేవితోఁగూడి య
స్తోకానందముమై స్వభక్తజనసంతోషంబు నందించు గా
రీకాంతావరుఁడోముగాత వితతప్రేమానురాగాంచిత
శ్రీకారుణ్యసాత్ముడై కృతిపతిన్ శ్రీ సత్యనారాయణున్

సీ॥ దక్షిణస్థిత భర్తృతనుకాంతినంతతుల్
సాదామినీ జాల సరణి నెఱుప
భాసురతరరత్న భాసిభూషణరోచు
లింద్రకార్ముకశోభ నింపునింప
సుదుచిమందహాసరుచిప్రతానక
మైరమ్మదప్రభ నలవరింపఁ
గమనీయవరకథాకలితవీక్షణ పాళి
లలితబలాకాళి చెలువువెలయు

మేనికాంతులు చీకట్ల నీనుచుండ
నగతనూజాతనీరద మతిరయమున
రిపుదవాస్కులపొగరు హరించి మించి
మత్కృతి కుమారికానాధు మనుచుగాత !

చ॥ అతులితవేదనాదము లహర్నిశ మానన గహ్వరంబులం
బ్రతినినదరిబులీన సురరాజ ముఖామరులెల్లఁగోల్వఁగా
సితవనజాత పీఠిక వసించి జగత్ప్రతీతిన్ వృజించు త
చ్చతధృతి మత్కృతీశ్వరుఁబ్రశస్తచిరాయురుపేతుఁజేయుతన్

మ॥ చతురోదార శతావధాన కవితానంపత్తి నందించి, వృ
ద్ధితలాధీశ నభాంగణస్థలములన్ విఖ్యాతి శోభిల్లఁబం
డిత సత్కారము లందఁజేసి, దయనన్వీక్షించు వాగ్దేవి, నం
తతమున్ మత్కృతి కన్యకాధప వచోధామంబుఁ గామించుతన్

మ॥ చెలువుంజిలెడు సిద్ధిబుద్ధులను స్వప్రీరత్నయుగ్మంబు న
 లలితానంద కళావిరాజితగుణోల్లాసోజ్వలద్భావసం
 కలితోదారమనీషమై గొలువ విఘ్నధ్వంసనఖ్యాతి భా
 సిలుదేవుండు గణేశుఁ డోముతఁగృపన్ శ్రీసత్యనారాయణున్

సీ॥ ఏ పుణ్యతల్లి సమిద్ధపాతివ్రత్య
 రమణీయగుణయైన గామమాంబ
 ఏ ధన్యుతండ్రి మహేశ్వరారాధనా
 నయశీలి విజయబాలయమనీషి
 ఏ మాన్యు గృహిణీలలామ సద్గుణధామ
 యై ఖ్యాతిఁగన్న సన్యాసమాంబ
 ఏ గణ్య పుత్రుల మేనును సింహరా
 యాభీఖ్యనెనఁగు నా యనుజుఁడొకఁడు

ఏ కవివరేణ్యుఁడెన్న సుశ్రీక మాడ్లు
 వంశ దుగ్ధాబి పూర్ణ సుధాంశుమూర్తి
 అతని మి త్పితృదేవు నుద్యద్యశసుక్
 వీరభద్ర సీతారామ విభుఁ దలఁతు

క॥ అని యిష్టదేవతా వం
 దనమును గురునుతి యొసర్చి ధరణి నొక కృతిన్
 జనశుభదాయకమతి విర
 చన మొనరుప నొచియున్న సమయమానందున్

సీ॥ తనకీర్తి దశదిశాధవళాయతాక్షుల
 మూర్తిపై విచికిలమాల గాఁగఁ
 దన పరాక్రమము ధూర్జవిరోధి జనయాధ
 ధాతీరుహకుతావధార గాఁగఁ

దన ప్రచరణము సజ్జనలోకమున కెల్ల
నురుమోద మిచ్చు చేయూత గాఁగఁ

దన ప్రజ్ఞ సంస్కృతాంధ్ర కవిత్వతత్త్వవి
జ్ఞానైక భావప్రసారి గాఁగ

ధాత్రి వెలయు నాగేశ్వరగోత్రయుక్త
విమల మంతిని శంశాబ్ధికుముదహితుఁడు
పుణ్యవృషలాఖ్య వర్ణరాడ్భూషణుండు
ప్రధిత సుగుణుండు సత్యనారాయణుండు

సీ॥ ఒక మోర సముదార సకలకళోత్తర
పండితప్రముఖు లుపన్యసింప
నొక వంక నకళంక సుకవిలోకము తన
విజయాంక పద్యముల్ వేడ్కఁజదువ
నొకచాయ వరగాయక కదంబ మంచిత
శాశ్వతసంగీత ప్రశస్తి నెఱవ
నొక చెంత స్మృతకాంత వికసితాననపద్మ
లగుచు ఋతులు సేరి యనుసరింప

నొక యెడ స్వకీయసేనకప్రకర మొలసి
విశదభయభక్తియుక్తి సేవించుచుండఁ
జక్కదనముల కిక్కయకా సౌధసీమ
ఘనతరాసనమున నుండి ఘనుడతండు

మ॥ ఘనకుంభోద్భవ గోత్రసంజనితుఁ బ్రఖ్యాతాంధ్రభాషారమా
వనజాక్షీచరణాంబుజాతకటకప్రస్ఫుటవజ్రోపలా
చ్ఛ నితాంత స్ఫుటకాంతి కాంత సుయశస్సాంద్రున్ పిశేషజబం
ధు నయస్ఫారపవిత్రహృద్వనజు నన్నుంగాంచి పల్కెంగృహన్

తే॥ కవితచే విభవముచే భ్యాతిఁగాంచి
మించు వంగడమందు జన్మించినావు,
గని మణియె కాక తోచునే కాచశకల
మరయ; సూర్యప్రసాదరాయకవిచంద్ర! !

సీ॥ ఆంధ్రసంస్కృతభాష లందు సత్కావ్యముల్
పెక్కు రచించి పెంపెక్కినావు
జ్యోతిషవైద్య శాస్త్రము లాంధ్రమున వ్రాసి
విజ్ఞాన మూర్తివై వెలసినావు,
సకలపురాణప్రసంగ విశిష్టత్వ
భావప్రదర్శివై పరఁగినావు,
అష్టావధాన శతావధానముల
నాచరించి యశంబు నందినావు

శంకర పదాబ్జయుగ్మపూజా మహత్త్వ
లబ్ధ కవితా విశేష విలాస మతుండ
వాప్త హితుండవు, మాడ్గువాళాబ్ధిచంద్ర! !
ప్రథిత సుగుణ సాంద్ర! ! ప్రసాదరాట్కవీంద్ర! !

చ॥ జయపురవల్లభుండు కవిచంద్రుడు విక్రమదేవవర్మయున్
నయమతి కట్టివంశేజననాథుండు కృష్ణమనాయకేంద్రుడున్
సుయశుండు వాసిరాజకులశోభితరత్నము సీతరాముండున్
నయమున నిన్ను గౌరవ మొనర్చి తనర్చిరిగాదె? సత్కవీ!

ఉ॥ విద్యలకెల్ల నుత్తమపువిద్య కవిత్రము, దానిబోచుచున్
హృదయతరై కకీర్తి లభియించును, దాన సురేంద్రలోకపుం
బోద్యదుదారసౌఖ్యముల బొందగవచ్చు ననశ్వరస్థితిన్,
విద్య యొసంగరానిదియు విశ్వమునందొకఁడు న్నే? సత్కవీ!

తే॥ తమియు దాతయు సద్గుణగ్రాహియు నగు
ప్రభువు సుకృతంబుకలిమి లబ్ధమగుఁ గాని
ప్రవిమలఁడు సమర్థుండు విద్వాంసుఁడైన
కవి లభించుట భాగ్యము గాదె? మిత్ర !

ఉ॥ మానితసత్కవీంద్రగణమండన ! ధారుణిలోన నష్టనం
తానములందునుం గృతి ప్రధానము, విశ్రుతకీర్తిభాగ్యసం
ధానము, సుస్థిరం బగుట తథ్యము, గావున దానిమాకు సం
ధాన మొనర్చు మంచిత సుధామధువాగ్రిచనావిశేషశ్రున్

శా॥ అద్వైతోజ్వల తత్త్వసారవిభవ వ్యావృత్తజ్ఞాన సం
పద్విఖ్యాతి నెసంగు సత్కృతి జగన్మాన్యప్రభావస్థితిన్
విద్వద్వర్యమనోనురంజన గుణస్థీతక్రియాయుక్తి యు
ష్మద్విద్యానిపుణశ్చ మేర్పడుగతిన్ సంతోషుః; విద్వత్కవీ !

మ॥ అని కర్పూరపుతమ్మలంబును మహోద్యత్కాంతిమన్మోక్తికా
ఘనహారంబు సుగంధిచందనము యోగ్యంబైన వస్త్రద్వయం
బును నర్పించి పవిత్రభావమున సంపూజించి సంతోషభా
వనరారాజదపాఁగవీక్షణకళాభ్రాజిష్టుండై యుండఁగన్

తే॥ తత్కృత సపర్యలంది యుద్యత్ప్రమోద
రసభరిత హృత్ప్రేల్లనీరజుండ నగుచు
నతనిఁ గన్గొని సద్భావ మతిశయిల్ల
హృద్యరసద్యఫణితి నే నిట్టులంటి

శా॥ శ్రీమన్మోతిని వంశవృద్ధజలధిన్ శీతాంశునింబోలె నెం
తే మాన్యస్థితి సుద్భవిల్లి జగతిన్ దీన్ధాచాంద్రీపతత్
ప్రమంబుం గరుణామృతాంశువుల సంతృప్తిం బ్రసాదించి యు
ద్ధామోద్ధీప్తయశుండనై తివి, సుఖీంద్రా! సత్యనారాయణా !

సీ॥ అనుభవించియు దీను ననుభవింపఁగఁ జేయు
 సువిశాలహృదయభాసురత గలిగి
 వదియించి యొరులచే వదియింపఁగాఁ జేసి
 జనులను సవరించు శక్తి గలిగి
 యాదరించియుఁ బసు లాదరింపఁగ వన్నెఁ
 గాంచెడుసుగుణవర్గంబు గలిగి
 పూజించి సత్కవుల్ పూజింపఁగా మెప్పు
 వడయు భాషాదేవిభక్తి గలిగి

వరలు నెవ్వఁడు మంతిని వంశవార్ధి
 విధుఁడు సత్యనారాయణవిభుఁడు సుగుణ
 శుభుఁడు భాషాప్రసాదప్రభుఁడు కవంగఁ
 బొగడువడు నిన్ను నెన్ను మాబోఁట్ల వశమె ?

శా॥ బౌదార్థ్యంబున కాటపట్టు, వరవిద్యాశక్తికిం దోడు, స
 మ్మాదం బిచ్చెడుకార్యదీక్షకు గృహంబున్, సద్గుణశ్రేణికిం
 బా చాటిత్యముతావు, ధైర్యమునకుం బ్రాకారమైయున్న కీ
 ర్త్యాదాయా ! భవదీయసచ్చరిత వర్ణ్యం బెందుఁగాకుందుచే ?

సీ సతత యాతాయాత సత్పండిత కిపింద్ర
 సుందరం బెన్న నీ మందిరంబు
 విసమిత శాత్రవ జనలోక దారిద్ర్య
 భక్షణం బెన్న నీ వీక్షణంబు
 సారహీన పతీర శారద నీగద
 సన్నార్తి యెన్న నీ చారుకీర్తి
 అభ్యర్థించయ గృహంగణస్థలరమా
 నర్తనం బెన్న నీ వర్తనంబు

ఉ॥ శ్రీమహిమాధ్యవై భవ విశేషములన్ బుధలోకమాన్యవి
ద్యామహితప్రసిద్ధి నముదారమనీష నెనంగి నత్కవి
గ్రామణిపోషణంబును స్థిరంబుఁగ నేసి, కవిత్వసాహితీ
శ్రీమహిమంబుఁ గంటివి, ప్రసిద్ధము నీచరితంబు; ధీమణి!

చ॥ వరగుణి! పూర్వభూవతులవై ఖరి నత్కవినంస్తవార్హసు
స్థిరతరకీర్తివై భవవిశేషములన్ ఘనకావ్యరత్నమం
దిరములఁ బ్రీతిమై మెలఁగు నీవు సుహృన్మతిఁగావ్యమొందునం
బరమునఁ గూర్చి యిమ్మునుట భాగ్యముగాదె? సుధీసుధాకరా!

క॥ కృతిదాన మిచ్చునతఁడును
గృతి దానముఁ గొన్నయతఁడు హృద్యస్థితి కా
శ్వతమగు యశస్సుఖంబుల
క్షీతిఁగందురునుమ్ము, నుకవిశేఖరవినుతా!

క॥ చిత్తప్రబోధ మను పే
రత్తించి జనాళికెల్ల నాత్మజ్ఞానా
వృత్తి ఘటించుటలోఁ గడు
సుత్తమ మగు కృతి రచింతు, నురుగుణగణ్యా!

శా॥ కారుణ్యించితభావ! మత్కృతిసుతన్ గళ్యాణినద్దానినిం
పాటం బ్రేమపురాణిగాఁ గొని శుభవ్యాసంగలీలాహహా
దారప్రజ్ఞ శివాంఘ్రిపద్మయుగళధ్యానైకపుణ్యక్రియం
జూటం గొమ్ము సుఖస్థితుల్; విబుధరాట్నాదామణి! ధీమణి!

శా॥ వృద్ధుల్ మెచ్చెడు లీల నీకును లసద్విజ్ఞానయోగైక నం
బద్ధానందమనీషతో నుపనిషద్వాక్సారమైయొప్పు న
త్సిద్ధాంతంబులు బోధనేసి యసకృచ్ఛిద్యోగసౌఖ్యముఁదా
నిద్ధస్ఫూర్తి ఘటించుఁజమ్ము, హిత! నాయీకావ్యకళ్యాణియన్

మ: క్షమ నీ కబ్బపురాణి బోధమయవాచారూఢిమన్నించి భ
క్తి మహేశాంఘ్రిసరోజయుగ్మము నెదం గీలించి విజ్ఞానభా
వముమై నొందు మఖండమైన శివజీవై క్యానుసంధాన సా
ఖ్యము; శ్రీమంతినివశవారిధి శశాంకా ! సత్యనారాయణా !

క: అని గౌరవయుత భాష
మును విన్నపమాదరించి మోదమున నా
తని యనుమతిఁగొని యిట్లు త
దనఘతరకులావతార మభివర్ణింతున్

===== నా య క వ ం శా భి వ ర్ణ న =====

నీ: శ్రీమద్వసుంధరాభామని జనలోక
రత్నకంధరహారరత్న మనంగ
సర్వనర్వంసహా పక్షిండుసమమఖి
లలితాలికస్థల తిలక మనంగ
ధాత్రీసరోజాతనేత్రా శిరోభాగ
భాగుదార సుపర్ణపట మనంగ
గుంభినీ శితిమేఘకుంతలా నాసికా
గ్రిమలంబమాన మాక్తిక మనంగ
దసరుఁ జతురర్థిపరివృతవనధిమేఖ
లాతలాఖిలపురగణ రాజమనంగ
భాసిత సితాబ్జగేహినీ పాదజలజ
భర్మనూపుత మల కురుపాముపుగము.

తే: ఆ పురంబున సత్యధర్మానురక్తి
సజ్జనావన కుజన శిక్షా ప్రసక్తి
బ్రధిత శివకేశవాభేద భక్తి గలిగి
లలితతరక్తి వెలయుఁ గావుల కొలంబు

తే॥ ఆ కులమున్న కెల్ల నాయక మనంగ
భవ్యతరపుణ్య సత్కియాప్రధితమగు ప
విత్రీకీర్తి నాగేశ్వర గోత్రీయుక్త
భాసమానైక ముంతినివంశ మమరు

సీ॥ ముంతినివారు నిరంతరంబును సత్య
ధర్మసద్గుణయుక్తిఁ దనరువారు
ముంతినివారు రామాయణాదిపురాణ
సంశ్రవణాన క్తి జరగువారు
ముంతినివారు సమ్యక్బుద్ధి సుకవుల
శిష్యుల బుధులఁ బూజించువారు
ముంతినివారు శుంభత్సర్వభాగ్యవై
భవకీర్తియుతులౌచుఁ బరఁగువారు

నచ్చిదానందుఁ డగు రామచంద్రుని పాద
భక్తి గలవారు ముంతినివార లనుచు
జగతి బుధజన సన్నతి నెగడువారు,
వారి వర్ణింపఁ దరమె యెవ్వరికై న.

తే॥ అట్టి పావనవంశ మం దవతరించి
సర్వజనలోకలోచనోత్సవ మొనర్చి
సజ్జనావన దీనపోషణము సేసి
కడు యశముఁగాంచె రామనాయుడు ధరిత్రి.

క॥ ఆతఁడు సద్గుణగణవి
ఖ్యాతుఁడు నీహార హీర హార దర యశో
జాతుఁడు కవి నుత చరిత
స్థీతుఁడు దా గౌరమాఁబఁ బెండిలి యాజన్.

క॥ ధీరుడగు రామినాయుడు
గౌరమయందుఁగనె నకల కళ్యాణగుణో
దారాన్వితులన్ సుమతుల
నారాయణభక్తియుతుల నలుపుర సుతులన్.

సీ॥ వితత ధర్మాధర్మ విజ్ఞాన విద్యావి
నయశీలుఁ డగు కూర్మనాయకుండు
చారుసౌందర్యవిస్ఫారాంగ జితపుష్ప
సాయకుండగు సోమనాయకుండు
సకలయాచక జన సదభీష్టనిచయప్ర
దాయకుండగు కృష్ణనాయకుండు
రమణీయకీర్తి విక్రమ దాన సద్గుణ
సయుడు జగన్నాథనాయకుండు

అను నలుపురాత్మజుల మురహరి చతుర్భు
జములపోల్కి విరించ నాస్యముల జోక
రామినాయుడు సద్యశోభామకుండు
డెందమింపొంద గౌరమయందుఁ గనియె.

శా॥ అందున్ నాల్గవవాడు విష్ణుపదలగ్నాత్మాబ్జుడద్యద్యశో
నంతుం డంచితభావయుక్తుడు జగన్నాథాఖ్యుఁ డుర్వీజనా
నందప్రక్రియ నన్నమాంబనుమతిన్ సద్గణ్య శోగాంబికన్
అందం బొప్పఁగఁ బెండ్లియాడె న్వజనాహ్లాదానునంధానుడై.

ఉ॥ ఆ యనఘుండు జోగసతియందునఁగాంచె జ్ఞనైకవంద్యతే
జోయుతులన్ యశస్కుల విశుద్ధమనస్కుల సంతతావితా
మాయికులన్ మనోజులఁ గుమారుల నిర్వుర ధన్యు సత్యనా
రాయణనాయకాగ్రణి, గుణాంచితశీలుని గుంపసామినిన్.

క॥ అం దగ్గియుండు విద్యా
నం నాత్మాంబుజుండు సత్యనారాయణుండు
నందకధర పదవందన
సందీపితభావనుండు చర్చింపంగన్.

శ్లో॥ ఆంధ్రసంస్కృతభాషా రహస్యవేది
నఖిల సద్గుణవజ్జన నిచయ మోది
తతవిమల సాత్త్వికైక పదార్థభాది
యకార ! మంతిని సత్యనారాయణుండు

క॥ సింహపరాక్రమవంతుండు
సింహప్రేక్షణుండు పురుషసింహుండు కవిరా
ట్సింహానతుండు మధ్యమజిత
సింహుండు డతఁ డెన్న స్వకులసింహుండు జగతిన్.

క॥ తనచేతియన్న గంటం
బనవరతము నఖిలనజ్జనావనమును దు
ర్జనశేషణము నొనర్పంగ
ఘనుండు డతఁ డెన్న ధర్మకలితమనీషన్.

క॥ గోదాన కనకదాన ధ
రాదానాదుల నొనర్చి బ్రాహ్మణవరులన్
మోదితులఁజేసి పుణ్యా
మోదమ్మును గన్న ధర్మమూర్తి యతఁడిలన్.

స॥ సత్యవాక్యప్రతిష్ఠావిష్టకుం దోడు
ధర్మభావ విశేషతత్వమొకటి
దీనార్థిమోదసంధానబుద్ధికిఁ దోడు
న్యాయార్జితార్థవిన్యాసమొకటి

సత్కపింద్రచక్రజార్చామనీషకుఁ దోడు
 దుష్టధిక్కారసంతుష్టి యొకటి
 కడుబీదలం జేర్చు కరుణామతికిఁ దోడు
 భాసుర సత్కిర్తి వాంఛయొకటి

తన పవిత్ర నాత్విక చరిత్రకు నశేష
 మహిమ మలరింప వెలయు సమానుషప్ర
 భావుడని బుధుల్ గొవియాడఁబరఁగె భల్లిర !
 అందితగుణుండు సత్యనారాయణుండు.

శే॥ శ్రీ సతీని భూసతీని హరి చెందినట్లు
 లక్కజెల్లెందునయు పేరీమ నలరునట్టి
 అన్నపూర్ణమ్మ జగ్గమ యనెడు సతులఁ
 బ్రీతిమెయి సత్యనాయుండు బెండ్లియాడె.

ఆ॥వె॥ ఆతఁ డన్నపూర్ణమాంబిక యందున
 బ్రీతిమీఱఁ గాంచెఁ గూతునొకతె
 గంగమాభిధాన రంగన్నయవిధాన
 ప్రణత శుభవితానగుణవిధాన

ఆ॥వె॥ ధరణి జనులమెప్పుఁ దగఁ గాంచిచెలయు నా
 తని ద్వితియభార్య ధర్మధురగ్గ
 సతుల మానికంబు జగ్గమ యవిరత
 భర్తృపూజనప్రభావభావ

క॥ న్యాయగుణరత్ననిధియగు
 నా యమ్మ పకీరునాయకాభిఖ్యుఁ గుల
 స్థాయద్దీపకు నొక సుతుఁ
 దీయంబునఁగాంచె బుధనుతిస్థితి మోలయన్

చిత్తప్రబోధము

క॥ గ గాపార్వతులన్ శుభ
సంగతిమయిఁగాంచునట్టి శక్తిరునట్టుల్
రంగుగ నిరువుర సతుల న
భంగప్రేమమెయి నితఁడు బాగుగఁ జూచున్.

క॥ తనవంశమందుఁబుట్టిన
జనములఁ దద్భంధుజనుల సన్నిత్రులఁ దా
ననిశము క్షేమంబు స్మితా
ననుఁడై ప్రశ్నించు సత్యనారాయణుఁడున్.

తే॥ సత్యనారాయణున కనుజన్ముఁడై ని
రంతరం బన్నమాట రవంతయేని
దాటి యెఱుఁగనియట్టి సద్వర్తనుఁడు,
సత్యపథగామియై గుంపసామి వెలయు.

తే॥ సుందరమ్మ కాంతమ్మ యన్ సుదతియుగముఁ
బరిణంబయి ధర్మప్రభావయుక్తి
సంతతము స్వీయజనలోక సమ్మదార్థ
సరణి వర్తించు భళి! గుంపసామి ధరణి

ఆ॥ వె॥ అతఁడు సుందరమ్మ యందునఁగనె జగ
న్నాధరాయఁ గవిజనై కిగేయుఁ
గుంపవిత్తు యోగ్యగుణవిశేషణసాత్తుఁ
బ్రకట పతవిచారు నొకకుమారు

క॥ జను లలర సత్యనారా
యణనాయుడు గుంపసామి యన్నయుఁదమ్ముఁ
డును వర్తింతురు మఱి తమ
మనముల సాభాత్రిగరిమ మల్లడిగొనఁగన్.

క॥ ఘన గుణుడు సత్యనారా
యణనాయుడు భవ్యయశము నాజ్ఞించుచు దా
సశిమ్ము సత్యధర్మ
పాణయమతిన్ వెలయు సుకవివరితుడగుచున్.

సీ॥ శ్రీమించు శతధృతి జిహ్వపై భారతీ
తరుణీలలామ మెందాకనుండు
ననజాతలోచను వక్షంబుపై రమా
తామరసాక్షి మెందాకనుండు
నఖలేశుడగు శివు నర్థాంగమందు గౌ
రీకమలాక్షి మెందాక నుండు
శోభానిధానుడౌ సూర్యునిగోరి నా
శ్రీకినీకాంత మెందాకనుండు
తా సుధాంశుతో జ్యోత్స్న మెందాకనుండు
ధర జలధిలోన జలము లెందాక నుండు
నంతదాక ప్రశస్తమాయశముతోడ
నలరుగావుత సత్యనారాయణుడు.

—* భ ప్త్యం త ము లు *—

క॥ ఏవంవిధగుణఖనికిన్
శ్రీ విశ్వేశ్వరపదాబ్జసేవాధనికిన్
భావమనోహర కవితా
శ్రీవిశ్రుత సుకవి నిచయచింతామణిన్.

క॥ శ్రీశివపదభక్తిగసా
వేశునకున్ సత్కథాప్రవేశునకు మహా
ప్రాశస్త్యబుద్ధినిహత దు
రాశునకు నల కురుపాం పురనివేశునకున్.

చిత్తప్రబోధము

క॥ శ్రీనిధి మంత్రని వంశాం
భోనిధివర కార్తికీప్రపూర్ణేందునకున్
మాన గుణానందునకున్
ధీనిష్ఠాపరిహతప్రధితమందునకున్.

క॥ ధీరునకు జయంతసమా
కారునకు సుధీనిహత వికారునకు మహా
దారునకు బ్రహ్మతత్వవి
చారునకుఁ బ్రతస్తగుణ నిచయధారునకున్.

క॥ సాయునకు దానజితరా
ధేయునకు మనోజ్ఞామధేయున కర్థి
ధ్యేయునకున్ సత్కీర్త్యా
దాయునకు సమస్తకవిబుధ విధేయునకున్.

క॥ ప్రభునీయ కళాంబుస్థా
న ఘటోద్భూతునకు సత్యనారాయణ నా
మ ఘనఖ్యాతున కనిశ ని
రఘభావన సంచయక్రియాప్రీతునకున్.

తే॥గీ॥ ప్రీతి నభ్యుదయ చయాభివృద్ధిగాఁగ
నేను గూర్చి సమర్పింపఁ బూనినట్టి
పుణ్యతమమైన చిత్తప్రబోధ మనెడు
కృతికి నిఁకమీదఁ బ్రారంభమెట్టు లనిన.

చిత్తప్రబోధము

శ్రీ విజ్ఞాన సమిద్ధ యోగ సుపథశ్రేయోర్థ మాన్యస్థితిన్
దేవుం బోలె గురుండలచి, మఱి తత్సేవావిధానాధ్యస
దాభవం బూని, తదీయబోధలను నిత్యంబెంచి, బ్రహ్మైక్యసౌ
ఖ్యావాప్త్యర్థము మానమంది, పరముంబ్రాపింపు మోదితమా!

మ॥ ఘన సంసారపయోధియందు నికసౌఖ్యంబెన్నఁగాసంతలే
దనిశం బీశ్వర పాదపద్మ భజన వ్యాపారముం జల్పి యీ
తనువున్ సార్ధకముం బొనర్పఁ బరమాత్మంగూర్చి ధ్యానింపుమో
మనసా ! దానను శ్రేయ మొందెదవు సుమ్మా ! నీవు నిశ్చంక మై

ఉ॥ పుట్టిన దానికిన్ ఫలమువో భగవాను ననఁగి నీశ్వరున్
గట్టిగ నాత్మలోనిలిపి కమగతి న్నుతి సల్పుచుండుటల్,
పుట్టి ప్రవృద్ధిఁజెంది చనిపోవు మృగంబునుబోలె నున్నచోఁ
బుట్టునె సార్ధకత్వ ? మిదిపోలఁగ నారసిచూడు; చిత్తమా !

చ॥ పురుషులు భూతజాలమునఁ, బూరుషులందు ధరామరుల్, మహీ
సుధతతి మంత్రవేదు, లిక్కిఁజూడఁగ వారలకంటె నన్నిఁటన్
వరులు ప్రబోధసంకలిత భావులు, గావున బోధయుక్తి సం
సరణవిరక్తి నూని స్థిరసౌఖ్యదు నీశు భజింపు; చిత్తమా !

మ॥ ఆరయన్ భ్రాతుఁడు పుణ్యపాపయతకర్మాలంబసంసారసా
గర సంజాత మహోర్మికాచయ సమద్గఢాహతాత్మాంగుఁడై
దరిఁ గాసం డనునట్టి బోధమయసద్వాక్యంబు లాలించి సం
సరణాసక్తిఁ దృజించి చిత్తమ ! శివున్ సర్వేశు ధ్యానింపుమా!

ఉ॥ సాగములేని సంసరణ శరమందు మునింగి దుర్భ్రమన్
దారకు లోఁగి కామముఖదౌష్ట్యములన్ జెరలాడుచున్ మహా
దారి పరాత్పర ప్రధిత తత్త్వ విచారణ మాని దుఃఖనై
యూరక యుంటమేలె ? సత మోమునసా ! శివు నాశ్రయింపుమా !

మ॥ ఘనమాధ్వీరసలిప్త తేజిత లసత్తద్గంబు మండూకని
స్వనవాగంబు గవాస్యసింహము తృణప్రచ్ఛన్నకూపంబు నం
చును ధీమంతులు కాంతఁగూర్చి వదియింతుర్గాదె ? తత్సౌఖ్యచి
తనమున్ దూరముడల్పి నిత్యము శివున్ ధ్యానింపుమోచిత్తమా

చ॥ పతిహిత మాత్మగోరి జనవర్గము మెచ్చెడునట్టి ధర్మపు
స్కృతిమెయి భర్తృసేవలు సమంచితలీలఁ బొనర్చుసాధ్యు నం
స్కృతి జలధిస్థవం బదియె చిక్కినమే లటుచిక్కకున్న నం
తత పరమాత్మయోగమున ధన్యతఁ బొందుము నీవు ; చిత్తమా

ఉ॥ ఏటికి సాధజాల ? మదియేటికి దారసుతాప్తబంధు ? లిం
కేటికి నై హికేచ్ఛ ? లిటులేటికి సంస్కృతిబంధవాంఛయిన్ ?
కాటికి నేఁకువేళ నటకాసున కియ్యవి చెల్లవయ్యె ! నీ
కేటికి వట్టిభ్రాంతి ? జగదీశ్వరుని స్ఫుజియింపు ; చిత్తమా !

ఉ॥ దారుణబంధహేతు ధన దారకుమార దురీషణత్రయీ
భారణమాని, సజ్జనుఁడు, తత్త్వవివేకము నూనియోగనం
చారణబుద్ధి మోక్షపథసంగతిఁ బూని సుఖించుఁగాన, అ
ద్వారిని నీవుపోయి పరతత్త్వము నగ్ని భజింపు ; చిత్తమా !

తే॥ అకట ! జనన జరా మృత్యు వికటసక్ర
సహిత కాలాబ్ధి మగ్న మీ జగ మటంచు
నెఱిఁగి, ధర్మప్రవృత్తిమై నెల్లవిడిచి
పరశివుని గొల్పు మఁక నిరంతరము మనస !

జే॥ జగము విషయంబులెల్ల నశ్వరము లనుచు
బ్రహ్మనిష్ఠాన భూతి శాశ్వత మటంచు
స్థిరమతిఁ దలంచ, మాయఁ ద్యజించిమిఁచి.
పరఁగ సత్యంబును భజించి, బ్రదుకు మనస'!

శ॥ మమకారంబు నహంకా
రము సంసారానుబంధరజ్జువులు సుమీ !
యమ నియమాదిక శితదా
త్రముఁజేకొని చిత్తమా ! వివారింపు ముగిసె

మ॥ తలిదండ్రుల్ మఱి యాలుబిడ్డలును భ్రాతల్ మిత్రు లీసంస్కృతిం
బలువేల్పండిని బొందియుంటి విఁక నెవ్వారి న్మదింగోరి యు
మ్మలికం జెందె దనిత్యమం చెఱిఁగిశుంభద్భక్తి సర్వేశుప
న్నలినద్వంద్వము నాశ్రయించి యతనిన్ ధ్యానింపుమో చిత్తమా

ఉ॥ కర్మముచే జనించు మఱికర్మముచే నభివృద్ధిఁగాంచుఁ దా
గర్మముచే నడంగును జగంబునఁజూడ నమ సజంతువుల్,
కర్మము మానవావళికి గాదిల్లిదై వము, గాన, నీవు న
త్కర్మము నూని యీశు నవికారుఁబరున్భజియింపు; చిత్తమా!

చ॥ ఎలమిని వృద్ధిఁజెందు మఱిహీనత్వకై, కడుఁజేరియుండుఁ దా
గలయిక లేకపోవుటకుఁ, గారణయోగముచే జనించెడుం
బొలియటకై, సుఖంబులను బొందును దుఃఖములొంద, నెందునుం
దలఁపఁ బవార్థముల్ విను; యధావిధి నీశుభజింపు; చిత్తమా !

చ॥ తరువులఁ బూలుఁబండ్లు సముదారతఁ దోఁచును గాలయుక్తి న
త్తిరవుగఁ గర్మయుక్తి జనియించు నజస్ర సౌముఖ్యదుఃఖముల్,
కరము పురాకృతోద్భవ వికారములం గలఁగుండు జెంద కీ
శ్వరు భజియించి యోగపథసంగతి సంతసమొందు; చిత్తమా !

చ॥ నిజముగ సౌఖ్యదుఃఖము లనిత్యములే కద ! వానిసంగతిం
బ్రజనితమాను మోదమును బంధురశోకము; గాన యీశ్వరున్
భజనమొనర్చి శాంతియుతభావముతోడ, వికారసంతతిం
ద్యజము నేయఁగోరి తనుఁ దాఁ గను యోగముఁబూను; చిత్తమా

ఉ॥ వింతగ సర్వలోకములు విష్ణునిబొజ్జ నెసంగు వట్లు ల
త్యంత మహింసయందు మఱి యంచిత ధర్మములెల్లనుండు ని
ట్లంత యెఱింగి భూతదయ యెంతయుఁబూని పురాణదేవు నా
ద్యంతవిహీను నీశ్వరు నహర్నిశము న్భజియింపు; చిత్తమా !

మ॥ పరిహాసంబు నిరీక్షణంబు మఱి సంభాషావిధానంబు నుం
దరి యందుం గడు నిద్యముల్ సుమి! తదుద్యచ్ఛారుసౌందర్యవి
స్ఫురితాంగం బది యస్థిమాంసమయముంచున్ సద్వివేకంబునం
బరిశీలించి విరక్తిఁజెంది శివున్ భావింపుమో చిత్తమా !

తే॥ శుక్లమునకు మసం బెన్న సూక్ష్మరూప
మట్లగుట నూర్థ్వరేతస్కుఁ డైనవాఁడు
గాంచుఁ జిద్రూపు నాత్ము యోగంపుసరణి,
ద త్పథనిరూఢిఁ బొమ్ము; చిత్తంబ ! నీవు

క॥ ధరణిఁ బవిత్రీపుబ్బిదుకున
నరయ ననూనంబు నక్షయంబు నపారం
బురుతరము నగు సుఖమొదపుఁ,
బరు నీశ్వరుఁ దలపు మట్టిపథమ న మనసా !

చ॥ అరయ సమస్తభోగముల నంచితరీతిఁ ద్యజించి దేవము
సరతరుమూల వాసివయి, నిరిడువిరక్తి యెసంగఁగా వసుం
ధర మృదుశయ్యఁగా గొని, ఘనంబుగ గోచినిబూని, ఘోరసం
సరణవిమోక్షణార్థము ప్రశాంతు నంతున భజింపు; చిత్తమా !

చ॥ ఎలమిని గామభోగముల నెల్లఁ ద్యజింప లభించు సౌఖ్యముం
దలఁపుము, జీర్ణపరఫలతండము నీళ్లును గాలి మెక్కి, మా
నలు పరమాత్ముఁ గొల్చెదర నూనత, వారలువెట్టివారె? నీ
చలనపుబుద్ధిమాని స్థిరసౌఖ్యదు నీశు భజింపు; చిత్తమా !

ఉ॥ యోగము నిందియవ్రజవ హోద్యతి మాన్పుతనంబునుం బరి
త్యాగగుణుంబుఁ గల్గిన మహాత్ములు, రాగము బోలుదుఁ యిముం
ద్యాగముఁబోలు సౌఖ్యమును నారము లేదన నాలకింపవే?
త్యాగపుబుద్ధితోడఁ బరమాత్ము భజించి తరింపు; చిత్తమా !

చ॥ అరయ ననేకరీతుల సమంచిత నెఖరి విస్తరిల్లు వి
స్ఫురణపుధర్మవర్గమునఁ బోల్చి నొకండును నిష్ఫలత్వముం
బొరయుదు, మోక్షవాఁ యెయిం బూనిన ధర్మమె శ్రేష్ఠమండ్రు
తత్సరణి మెలంగి బ్రహ్మపద పంగతిఁజెంది సుఖింపు! చిత్తమా

చ॥ అరయ సమస్త బంధనము లందునుముఖ్యము కామమే సుమీ!
పరఁగఁ దదీయవర్జనపుభావముపెంపునఁజేసి యాత్మ తా
శరద చయంబువాయఁ గడుసౌరునవెల్లెడు పూర్వచందున
ట్లురవగుఁ గాన దీని మదినుని చరింపుమునీవు; చిత్తమా!

చ॥ భయ మొనఁగూర్చు దుర్విషయవర్గము వేర్పున నిగ్రహించి తా
నయమహితంపుజ్ఞానపథమందు మెలంగుట నాత్మశక్తి యెం
తయు నభివృద్ధినొందు, మఱి దానిని బొందినఁ బొందరాని దె
ద్దియుఁ గనరాదు, దానిఁగని దేవు ననంత భజింపు; చిత్తమా

చ॥ ఘనతరదీక్ష బుద్ధిఁగొని, కామ్యములూడ మనంబుఁల్పి, య
మ్మనమున నిందియంబుల సమంచితయోగనిరూఢివాఁగి, దుః
ఖనికరమైన దుర్విషయకాండముఁ ద్రోచి, సుఖంబునిచ్చు బో
ధనయుత తత్త్వయోగపుఁబధంబున నీవు మెలంగు; చిత్తమా !

చ॥ ఘృతులగు సాధున త్తములఁ గాంచుటఁ బుణ్యమొనంగు, వారిస్మ
ర్మను నఘనాశనంబగుఁ, బ్రశస్తతశీయపుగోష్ఠీయు నిర్విక
క్రిని ఘటియించు, సేవనము దివ్యమును త్మోషదంబుఁగూర్చును, గా
వున నటువంటివారియెడ బుద్ధిని ద్రిప్పి మెలంగు; చిత్తమా !

చ॥ అమలము నిత్య మవ్యయమునై తగు మోక్షపదంబులభిక్తిన్
క్షమయు దమంబు సత్యమును జక్క నినిచ్చెనయ్యెడు, సాధునం
గముమునఁజేసి తత్పుగుణకాండము గల్గును, గాన, సజ్జన
ప్రముఖులసంగతిన్ సతమువల్లి దేవుభజింపు; చిత్తమా !

ఉ॥ స్వాభవభవప్రసిద్ధి గొనబారిన బ్రహ్మపదార్థబోధమన్
మానితలీల వెల్లెడు శమంబిరిరెండును మోక్షభాగ్యునం
ధాన మొనర్పఁ జాలునని తత్త్వవిదుల్ వచియింతు; గాన న
వ్వానిని గోరి యీశ్వరు శుభప్రదు నాత్మ భజింపు; చిత్తమా

చ॥ మనమును వాక్కు నెవ్వఁ డసమానదృఢంబగు బుద్ధి రక్షచే
బనుపడఁజేయు నాతఁడే శుభప్రదబోధ తపంబుఁ ద్యాగముం
దన యటచేతిలోనఁ గల ధన్యుఁ డటంచు వచింతు; పెద్ద లీ
యనుభవసిద్ధవాక్యముల నాని మెలంగుము; నీవు చిత్తమా !

చ॥ రుజులుడుపంగ నెంచి కడు రూఢిగ రోగి భిషక్ప్రవర్త్య భే
షజమునకై ప్రవర్తిలెడు చందమునన్ గురుదేవుసేవచే
నిజమును శౌచమున్ శమము నిర్మలదాంతి వహించి, మోహముం
ద్యజన మొసర్పఁగోరి తనుఁ దాఁ గను యోగముఁబూను; చిత్తమా

శా॥ ప్రాణంబుల్ మెయి నుండునంతకు మనోవాక్కాయకర్మంబులన్
జానవ్యాప్లుత తత్త్వబోధన రహస్యస్ఫార నద్గ్రంథసం
తానంబున్ గురుదేవు నీశ్వరు సముద్యద్బుద్ధిఁ గొండొడి, బ్ర
హ్మనందప్రదయోగ భాగమృతసౌఖ్యం బొందుమో చిత్తమా!

- చ॥ అరయ విరక్తి కంటె మఱి యంచిత భాగ్యములేదు, ఘోరనం
సరణముకంటె లోకమున శత్రువులేదు, సుబోధకంటె సు
స్థిరుడు హితుండులేడు, గురుదేవునికంటెను దాతలేడటం
చురుతరబుద్ధి నమ్మి, శివునుత్తము దేవు భజింపు; చిత్తమా !
- చ॥ ఉరుతరత త్వచింతనమె యుత్తమమార్గము, శాస్త్రచింతనం
బరయఁగ మధ్యమంబు, మఱియంతకుఁ దక్కువ మంత్రచింతయో
గ్యరహిత తీర్థచింత యధమాధమమందు వివేకు లిట్లు లీ
సరణి యెఱింగి యోగపథసంగతిఁ దత్త్వముఁ బొందు; చిత్తమా
- చ॥ జలమయతీర్థముల్ మఱియు సాను మృగాత్మిక చిత్తజలముల్
చెలువుగ స్వీయసంస్మృతి విశేషపుబంధములెల్లఁ ద్రొంచి ని
శ్చల మగు మోక్షమిచ్చునని నద్విగుఁ డెవ్వఁడుఁ జెప్పఁ డ్లు నీ
చలనబుద్ధిమాని శుభసంయుతు నాత్ము భజింపు; చిత్తమా !
- చ॥ అతి భవబంధ దుఃఖపరులై తగు నజ్ఞుల భావనార్థ మీ
ప్రతిమలు కల్పనం బొనరునం బడియెం గద యంచు యోగి త
ద్గతి విడనాడి యాత్మ నవికారు శివుం గనుఁ గాన, నీవు న
మ్మతి నటువంటి మార్గమున మానితు నీశు భజింపు; చిత్తమా
- ఉ॥ సార విహీన సంసరణ సంగత చింతఁ ద్యజించి, తత్త్వని
స్ఫార విచారణంబున శుభప్రదయోగ పథావలంబనో
దార పవిత్ర వస్తుపద దగ్గునభాగ్య సమర్థ యోగ్యని
స్థారతిఁ బూని బ్రహ్మము నసంగము నంది నుభువు; చిత్తమా!
- తే॥ సాధన చతుష్టయం బబ్బెనం బొనర్చి
గురుపదాబ్జతములఁ గొల్చి గుఱుతు నెఱిగి
బంధములఁ ద్రొంచి నిరతంబు బ్రహ్మయోగ
విశ్రుతనుఖంబు నొందు మో వైష్ణవనన !

మ॥ మమతా హంకృతులం ద్వజించి మచే సమకృత్త్యనిష్ఠ స్థితో
భ్రామణం బూడ్చి నిరంతరంబును బరబ్రహ్మైశ్వర్యసంహార యో
గమహారూఢపదావలంబ మగు నిజానంబునుం బూచి ని
త్యమహత్తత్త్వ సుఖామృతా స్వదన భోగ్యం బొందుమో చిత్తమా

మ॥ సమదృష్టిప్రతిభాధ్యులైన విబుధుల్ సచ్చాత్మ జన్మంపుట్ట
నము నెంతేనిఁ బరోక్షనుందు రింఁ బ్రాంచత్సామధాత్మికయు
క్తమితిన్ సంభవమైన జ్ఞాన మపరోక్షం బందు, రిందన్ ద్విధి
యమునుంజెంది మనంబ! సత్యమగు నిత్యానందముంబొందుమో

శే॥ చెలఁగియుండు గర్భితమయి జీవിയందు
యోగ్యదివ్యతత్త్వం బిది యోగసరణి
లభ్య మగు నన్యగతుల ఫలంబులేదు,
దానఁ జొనుపుము బుద్ధిఁ, జిత్తంబ ! నీవు.

క॥ బహిరంతఃప్రకృతి విని
గ్రహించి లోశక్తి బైక్తి గన్పఱచెడు నా
రహి దివ్యతత్త్వ మొదవును;
మహత్త్వ మిది యోగ్యమైన మార్గము, మనసా !

క॥ రథము శరీరం బాత్మయే
రథికుఁడు, మనమెన్న నశ్వరాజము, మతి సా
రథి యని చిత్తము ! తలఁచి సు
పథమునఁ బరిపూర్ణసిద్ధి వడయుము నిష్ఠన్.

శా॥ చింత ల్పిడి నిరంతరంబు సుఖసంసిద్ధి స్వైలుంగొండఁగా,
నంతర్భూత దివ్యతత్త్వమును దావ్యక్తిం బొనర్పంగ, న
త్యంతానక్తిని గర్మ యోగ మహితోద్యమజ్ఞాన మార్గతీయన్
సంతోషంబున సంచరింపు మివియే సన్మార్గముల్; చిత్తమా !

మ॥ అలుకంగాంచియుఁ గొట్టఁగా నడుగఁగా నె నందొడంగండు , క
న్నులకు న్నుందటఁ బైఁడిప్రోక యదియుండుంగాక తాఁబుచ్చికోఁ
డెలమిన్ మేలగునిట్టి నిష్ఠమెయి, నర్వేశుం గరద్వంద్వ మాఁ
దలఁ గీలించి భజించు పజ్జనుఁడు; తన్మాగ్గంబున నీవు ని
ర్మలసద్బోధముఁ గోరి దేవుఁ బరమాత్మన్ మ్రొక్కు మోచిత్తమా

ఆ॥ ౩॥ ఎట్టి కాంతనై న నెవుడు రమింపక
ఋతువు నెఱిగి స్వీయగృహిణియంద
వ్రతము కలిమి మెలఁగి వర్తించుచును నీవు
శివు ననంతుఁ బరు భజింపు; మనస !

మ॥ తనుసంబంధపుయాత్రకై యశనకృత్యం బర్థిమైఁ దీర్చి, దా
నిని బూర్ణం బగురీతిఁ గెకొనక, యెందే దుర్విలోలత్వబు
ద్ధిని నప్రాప్తముఁ గోరబోక, శుభవృత్తిన్ బాజనుంబోచి న
జ్ఞనభావంబునఁ దత్పురాణపురుషున్ ధ్యానింపు మోచిత్తమా !

చ॥ పరుషపుమాట లాడక, వివాదము సేయక, దూషణంబులన్
నెరపక, సత్యయుక్తమగు నీతిఁ ద్యజింపక, ధర్మనంగతిన్
నిరతము సద్వచో సయమనిష్ఠ వహించి, పరేశుఁగూర్చి నం
సరణమహాబ్ధితారణ విచారణమై భజియింపు; చిత్తమా !

తే॥ నకలభూతంబు లందుఁ బ్రశస్తలీల
నతినిగూఢత వెల్లు బ్రహ్మాంబు, దాని
సూక్ష్మదర్శులు దర్శింతు సూక్ష్మబుద్ధి;
నట్టి బుద్ధిఁ గన్గొనుము, నీయాత్మ; మనస !

శా॥ శ్రీమద్బ్రహ్మజగ ద్విమర్శన లసచ్చింతా విహీనుండు దాఁ
గామకోధవిలోభ మోహాయుత దుర్గర్వాత్ముడై సంసృతి
వ్యామోహంబున సంచరించు; నిది నీ వాలించి, సత్యార్థవి
ద్యామోదాంచిత మోగ మార్గమున సౌఖ్యం బొందుమోచిత్తమా

మ॥ సరసీజాతదళాంబు బిందునిభ చాంచల్యంబు జీవంబు, దు
స్సరసంసారపయోధి మగ్నజను లజ్జానంబునం జూడి నే
ర రిక చుండుంగఁ బొందు దుర్గతిఁ; బరబ్రహ్మైక్యసంధానయో
గరతిం బూని యనిత్యము స్వడిచి సౌఖ్యం బొందుమోచి త్తమా!

మ॥ సతి తానెవ్వతె? పుత్రుఁడెవ్వఁ? డింక నీ నంసారబంధంబు చి
త్రతమంబెట్లు ఘటిల్లె? నీవెవఁడ? వెద్దారిం బ్రవేశించినా?
వతిసూక్ష్మార్థము లిన్ని నీవెఱిగి, దుర్వ్యామోహము నీవడి, శా
శ్వత విజ్ఞాన సుయోగమార్గమునఁ దత్త్వంబొందు మోచి త్తమా

చ॥ అరయఁగ బాల్య మాటలను, యౌవన మంగనలందుఁ బిమ్మటన్
జత పొదువంగ సంసృతి విచారమునం గడు భ్రాంతియుక్తుడై
పురుషుఁడు సంచరించు; నటు పోవక నీ వింక బ్రహ్మచింతనా
పరమగు యోగమూని భవబంధముఁద్రోసి సుఖింపు; చిత్తమా

మ॥ ధన మార్జించుచు నున్న యంతఃకరున్ దారాత్మజాతాది బం
ధు నికాయం బనురక్తిజూపు; షటి వృద్ధుం డైన నిర్భాగ్యునిం
గని జీవచ్ఛవ మంచు నెవ్వరును బ్రశ్నం జేయ రీక్షింప రి
ట్టి నికృష్టంబగు వృత్తివీడి పరమేష్ఠిం గొల్పుమో చిత్తమా!

చ॥ వినుము, ధనార్జనంపుఁదృష వీడి, సుబుద్ధి వితృష్ణ నూను; మ
త్యనుపమ పూర్వకర్మ సముపాత్తధనంబు గ్రహించి మానసం
బునఁ బఠితోష మొందుచుఁ బ్రబుద్ధవినిర్మల భక్తిమై నిరం
జనుఁ బరమాత్ము నేవ్యయుఁ బ్రశాంతమతి న్భజియింపు; చిత్తమా

చ॥ అరయు మశాశ్వతంబయిన యర్థ మనర్థమటంచు, దాన బం
ధురమగు సౌఖ్యమించుకయుఁ దోవదు, కావున దానివీడి సు
స్థిర పరతత్త్వయోగమున దివ్య మహత్తర నిత్యసౌఖ్యము
ద్వరగతిఁ బొంద, దేవు శుభదుం బరునీశు భజింపు; చిత్తమా!

- మ॥ ధనకాంతాదులయందు నల్లుకొను చింతావల్ల నై రాగ్యభా
వనిభాతాంచదుదారదాత్రీమున శుంభల్లీల ఖండించి, స
జ్జన గోష్ఠీష్టవసంగతిన్ భవనముద్గ్రం బర్ధిమై దాటి, త
త్త్వ నిసర్గంబగు సౌఖ్యమొందఁ బరునిన్ భావింపు మోచిత్తమా
- ఉ॥ దానము తెన్నియిచ్చిన, వ్రతంబుల నెన్నియొనర్చినన్, నదీ
స్నానము తెన్నిచేసినఁ, బ్రశస్తతరంబగు తత్త్వయోగసం
ధాన మెఱుంగకున్న యెడఁ దా భవమందు మునుంగుదేహి; యి
ద్దాని నెఱింగి నీవు పరతత్త్వము సర్ధి భజింపు; చిత్తమా !
- ఉ॥ పుట్టియై జచ్చియున్ మఱలఁ బుట్టక తప్పదు, దుస్సరంబు నై
నట్టి భవాబ్ధి దాటఁగ ననర్హుడై నూ మఱియెట్టివాడు; నీ
విట్టి మహాంబురాశిఁ దరియింపఁగ బ్రహ్మపదైక్యసౌఖ్య సం
ఘట్టన యోగనిష్ఠ నవికారు శివు న్భజియింపు; చిత్తమా !
- చ॥ వినుము జగంబు సర్వమును విష్ణుమయంబనియెంచి, నీవు నే
ననియెడి భేదభావము రవంతయులేక ప్రశాంతబుద్ధిమై
ఘనతర యోగమార్గమునఁ గారణకారణు నాత్మమూలు న
త్యనుపమతేజ నీశ్వరు నహర్నిశము న్భజియింపు; చిత్తమా !
- మ॥ అరిషడ్వర్గ సమాశ్రయంబు సకలాపాయంబులం గూర్చు, దు
స్సరసంసారపయోనిధిం గడచి మోక్షం బంద నూహించు ధీ
వరుఁ డియ్యాటిఁటిఁ బాయఁగావలయు, నీ భావంబు గుర్తించి త
త్త్వమాత్మన్ భజియింపు వెఱ్ఱిమనసా! బ్రహ్మైక్యసంధానతన్
- ఉ॥ భారము పేరిమిం బ్రవము వార్ధిఁ దరింపఁగ లేనిభంగి దు
ర్వారమనోభవప్రధితర క్తిఁ జరించెడి జీవుఁడెన్న సం
సార మహాబ్ధిదాటఁగ నశక్తుఁ డటందురు పెద్ద, లీ వచ
స్సారము గురైరింగి శుభసంగతు నీశు భజింపు; చిత్తమా !

ఉ॥ ఆరయ మే లసంగము, సమంచితబోధనమే సుమీ మహా
దార శుభప్రసిద్ధగతి, తాపనవృత్తియె యోగ్యకృత్య మీ
తీరున గురెఱింగి జగదీశు భజించుట వేదవాక్యత
త్వోరు మనోజ్ఞబోధ మదిసూనుట సుమ్మిదినమ్మ; చిత్తమా !

ఉ॥ జ్ఞానమె దృష్టి మానిసికి, గావున నేత్రవిహీనువగు
భ్యానము లల్ల సుమ్మ పరతత్వవివేక విహీన వృత్తు, లి
ద్దానినెఱింగి వేగమ యుదారసుఖాస్పదమైన తత్త్వవి
జ్ఞానమఁగోరి యీశ్వరు నజస్రము భక్తి భజింపు; చిత్తమా !

ము॥ భవదుఃఖైకవినాశకారణ మహాప్రజ్ఞాధి రూఢుండు దు
ర్భున విక్లేశ నిమగ్నచిత్తుల ధరాధ్రస్థాన మందున్న వాఁ
డవని స్వరిలువాఁఁ జూచునటు లొయ్యం జూచుఁగాఁబట్టి యా
త్మవివేకంబున జ్ఞానమొందు మిఁక నుద్యదీక్షమెఁ జిత్తమా !

చ॥ కనుఁగొన 'బ్రహ్మసత్త్వము, జగంబిది మిథ్య' యటంద్రువేత్తలీ
యన్మతజగత్ప్రసక్తి విడనాడి ఋతస్థితివెల్లు యోగనం
జనిత సుఖాత్మాత్మా స్వదన సౌఖ్యవశస్థితిఁ బొంద శుద్ధ బో
ధనయుత యోగమార్గమున ధన్యతఁ గాంచుము, నీవు; చిత్తమా

చ॥ కలనొకరుండు వ్యాఘ్రమును గన్గొని నిద్దురలేచి చూచుచోఁ
గలయును వ్యాఘ్రము, దలఁవఁగల్గఁదోఁచు విధంబెసూ జగ
ద్విఁసనమంచు బ్రహ్మపదవేత్తలు వల్కుదు రట్టిలోకనం
కలితపు దృశ్యము నివ్విడిచి, కాంచుము బ్రహ్మము నాత్మఁ; జిత్తమా

క॥ 'యా - మా - సా - మాయా' యని
ఆ మాయను దామసీగుణాత్మిక యని స
గ్ధీమహితులు వాక్రుచ్చెద
రీ మాటల నమ్మి పరు భజింపుము; మఃసా !

చ॥ కర మలరారు సత్త్వము సుఖప్రదమై, బహుఘోరదుఃఖ బం
ధురము రజస్సు, మందగుణశుద్ధిలమెన్నఁ దచుస్సు, గాన ను
ద్ధగత సమత్వముఁది యిటుతోఁచు నవస్థలఁ జిక్కఁకుండు లే
యరయఁగ మాయపోక; యిది యాత్మలగింది చరింపు; చిత్తమా

మ॥ వినుమీ కేవల సత్త్వయోగమును తీచిం బూని వర్తింపఁ గ్ర
న్నన నీరాజసతామసంబులను దా నాశంబుఁగావించి త
త్త్వి నిగూఢార్థ వివేక భావన మహాభాగ్యంబు సంధించుఁ గా
వునఁ దన్మార్గము నంటియుండు మిఁక నదోబ్ధిభార్ధివై ; చిత్తమా

తే॥ కేవలబద్వయానంద సంభాషనీయ
తత్త్వ మర్థించి యెల్లబంధముల నెడసి
స్వస్వరూపైక్యసంధాన సరణి యందు
శ్రీకరు నజన్ము నాత్ము దర్శింపు; మనస !

సీ॥ ధర్మమార్గప్రవర్తన మర్థిఁ బాటించి
సత్యబద్ధాత్మాను సరణి మెలఁగి
తనయట్ల సఖిలభూతంబుల నీక్షించి
కేవల సత్త్వచిక్తిర నెనసి
నిరతజాగ్రద్యోగ నిశ్చలమతిఁ బూని
సంతోషయుక్త ప్రళాంతి నెలసి
ప్రకృతియందును మాతృభావంబు నెలకొల్పి
బ్రహ్మమందును బితృభావమూని

తే॥ ద్వంద్వరహిత ప్రశుద్ధభావమున సతము
గర్మఫలమెందుఁగోరక, గాఢతర వి
రాగబుద్ధి బెరసి రాజయోగవగుము;
వేఱుగతు లెల్ల విడిచి యోవెట్టిమనస !

శా॥ శ్రీత్యాగంబెనుమీ జగత్త్యజనమై చెల్వొందు యోజంప, లో
కత్యాగం బొనరించి బ్రహ్మచర్యుడై కాన్పించు నన్నట్టి యీ
సత్యార్థంబు గ్రహించి తత్పురమతిన్ జ్ఞానప్రబోధివనా
న్నత్యబంది భజింపు వెఱిమనసా ! నానాస్వరూపున్ శివున్.

సీ॥ సత్యంబె మాతఁగ, జ్ఞానంబె తండ్రిఁగఁ,
బ్రధితంపు ధర్మమే భారతగాఁగ,
శాంతియే పత్నిఁగా, క్షమయె పుత్రుండుఁగా,
దమయె పేరిమంపు మిత్రంబుఁ గాఁగ
భావించి, సంసారబంధ మెల్లనుబాసి,
వైరాగ్యమున గుఱవరుని జేరి,
సగుణ పూర్వక మంత్ర సంహృథ మగు సర్గు
ణధ్యాసయోగ సంధాన మెఱిఁగి,

తే॥ బ్రహ్మమే నీవు, నీవసూ బ్రహ్మమనుచు,
నతని దయకల్మి స్వానుభవతినిష్ఠ
నరసి, తత్సౌఖ్య మెల్లప్పు డనుభవింపు;
వేఱుగతువెల్లవిడిచి యో వెఱిమనస !

ఉ॥ త్యాగము చూడ నొక్కనెలవై తగు, నిందియ నిర్జయత్వసం
యోగమ యుత్తరంబు, మఱియూర్ధ్వము దానికి యోగ్యమైనమో
దాగమ మివ్వెనూ భవవిదారణ శీలికి గమ్యభూము లి
ట్లీ గతిఁ దప్పకుండఁ బరమేశు శివున్భజియింపు; చిత్తమా !

శా॥ సంశోషామృత సారపానసుఖిత స్వాంతుండు చూడంగఁ దాఁ
గాంతారంబున నైన నింకను నిజాగారంబు నందైన నొ
క్కఁతఁ జింత మనంబునం దిడక యక్షోభ్యాత్ముడై యుండు; న
చ్చాంతిన్మోక్షముమీఱ నీశ్వరుఁబరున్ ధ్యానింపు మోచిత్తమా

- ఉ॥ తొమ్మిది ద్వారము ల్లుగు తోరపు పుణ్యపురంబునందు స
త్య మ్ముగు బుద్ధియే తలఁచ నందిత దీపముఁగా సచింత్యత
త్వమున జ్ఞాతయై వెలుఁగువానిఁ బరాత్పరు నర్వసాక్షి ని
క్కచ్చిగుభ క్తి పెంచున వికారములేద భజంపు; చిత్తమా !
- చ॥ కలయఁగ నెల్లదేహమును, గాంచెడి కన్నులు, విన్న వీనులన్
దలఁచు మనంబు నింక వివిధంబగు నిందియవర్గమౌచు, ని
ర్మలునిగ, నిర్వికారుఁగ నమాయకుఁగా, సకలైకసాక్షిఁగా,
వెలుఁగు పరాత్పరున్ నత మభిన్న మితిన్ భజయింపు; చిత్తమా
- చ॥ కరము ఫలంబుఁగోరకయె కర్మమొనర్చుచు దాని నందిత
స్ఫురదురుబోధనాగ్ని వడి బూదిగఁజేయుచు నెల్లవేళ ద్వం
ద్వరహిత శుద్ధభావమనఁ దత్త్వవివేకులు యోగదృష్టిచే
దరిసెనముంబొనర్చు పరతత్త్వము నర్థి భజంపు; చిత్తమా !
- శా॥ బోధాంబోనిధి మధ్యమందలరు నమ్మోదాఖ్య సాధంబులో
సాధీయఃక్రియనాడుకన్యక శిరస్థానంబునన్వెల్లు న
ద్యోధజ్యోతిరుపేతరత్నముఁ గొనన్ బుద్ధిందలంపూని నీ
యాధివ్యాధులడంగ యోగమును నభ్యాసింపుమో చిత్తమా !
- శా॥ లోచూపున్ వెలిచూపునేకమగ నీలోనీవు ద్విమంచుచుం
బ్రాచీనంబగు వేదనూత్రిముల సంభావించి, దుర్వాంశలం
గ్రాచంజేసియు నచ్చిదై క్యపథయోగంబందువర్తించి ధీ
ప్రాచుర్యంబగుమోక్షమందుటయే సద్భాగ్యంబునూ చిత్తమా!
- మ॥ మమతంగాదెయనేకజన్మములు సంప్రాప్తించె, నానాభవ
భ్రమణత్వంబుఁదొలంగజేయగ మమ త్వవ్యాప్తి వీడాడు; మ
త్యమలఁజౌ నిజరూపమొందుటకు బ్రహ్మనందనంధాన యో
గము నభ్యాసమొనర్చు, వెట్టిమనసా! కళ్యాణశీలంబునన్.

సీ॥ అప్రమాదమున భనుంబు, తమాయు కిఁ
 గోధంబు, నత్యంపుబోధ నిద్ర,
 స్వల్పభోజనమున శ్వాసంబు, నంకల్ప
 వరసమునఁ గామభావనంబు,
 నెంతయు విపుల ప్రశాంత విజ్ఞాన సం
 గతి కల్మి రూపఁగఁ బొనర్చి,
 యమ నియమాన నాద్యచ్ఛాంగ యోగ సం
 కలన నీ ప్రకృతి యోగంబుఁ బాసి,
 బట్టబయలౌచు వెలిఁగెడు బ్రహ్మమందు
 నీన నే నను నై క్యంపు పెఱుక నెనసి
 యనితర శాస్త్రత త్సఖ్య మనుభవింపు;
 వేఱుగతులెల్ల విడిచి యో వెఱ్ఱిమనన !

తే॥ ప్రణవత త్వంబె దృశ్యప్రపంచ మనుచు
 నిశ్చయానుభవజ్ఞాన నియతి మీఱ
 సంతతా భేద భావ ప్రశాంతబుద్ధి
 విపుల భవబంధ మెడపుమో వెఱ్ఱిమనన !

శా॥ ఎందే నిర్విషయా ప్రళబ్ధ మగు నా యింపే పరబ్రహ్మ 'మా
 నందో బ్రహ్మ' యటన్న ప్రాబలుకు నంతర్బుద్ధిఁదర్శించి, ని
 ష్పందప్రకీర్ణ బ్రహ్మతత్త్వపద శశ్వద్యోగ సంభావితా
 నందోద్యత్సుధఁ గోలి ధన్యతమపఁధ న్నెలు మో చిత్తమా!

మ॥ ఒకటింటూని జయించి, రెంటినొగి లక్ష్యోత్కృష్టతం జేర్చి, మూ
 టికి నాన్గింట మలంచి, యేనిఁటిని బల్ తీవి స్వదారించి, పై
 నిఁక పద్వస్తల గుర్రెఱింగి మఱి మొంతే నిష్కమ నేడిఁటిం
 బ్రకటస్ఫూర్తిఁ దృజించు పూరుషుడె నద్భ్రహ్మణ్యుడౌఁ;
 చిత్తమా !

ఉ॥ శక్యముగాని యన్యపథసంగతు లేమిటికిన్ ? చతుర్మహా
వాక్యవిచారణంబును శుభస్థిరబుద్ధి నొసర్చి మేలిమా
ణిక్యమువంటి జ్ఞాన పథనిష్ఠ వహించి నిరంతరంబు బ్ర
హ్మైక్యపదంబు నొంది జననార్తి దృజించి సుఖంఘ; చిత్తమా

శా॥ స్థితంబౌ జగమందు నాత్మయయి, తా జీవాత్మ నెంతేనియుం
డై తన్యంబయి, నాదసంజనిత శశ్వత్సోదమై యెందు న
ద్వైతఖ్యాతి వెలుంగు చుండెడి పరబ్రహ్మంబు నశ్శాంతముం
డేతోవీధి భజింపు మోమనన ! సుశ్రేయార్థ సంలబ్ధికిన్

చ॥ తలఁచగ మాయరూపమగు తత్త్వము లిర్వదియేనువీడి పై
వెలుంగు ప్రశస్తతత్త్వమున విశ్రుతయోగనిరూఢనిష్ఠచే
నెలమిఁ దదైక్యమొంది, భవమెల్లఁదృజించి, యదార్థనిత్య సౌ
ఖ్యలలిత సాంఖ్యవేత్తతఁ బ్రకాశముఁజెందుము నీవు; చిత్తమా!

శా॥ యైతన్యంబు నెఱింగి యోగపథరక్షన్ రాకపోకల్ శుభ
ఖ్యాతింగాంచి యహర్నిశంబు మఱి సోహంభావ నిధ్యానని
ష్ఠా తాత్పర్యమున న్మలంగుటయె శశ్వత్తాగకంబందు రీ
రీతిన్ స్థితమతిం బ్రవర్తిలుము, సుశ్రేయార్థివై చిత్తమా !

ఉ॥ మే లొనఁగూర్చితేనిదగు మిథ్యను బుచ్చక, యేకమాత్రీపుం
గాలమునై నఁగాని వృధగాఁ జననీయక, బ్రహ్మనిష్ఠలో
లాలితలీల షోడశకళాపరిపూర్ణమునందు నైక్యసం
శీలనసక్తి నుండుట సుమీ యమనస్కము, నమ్ము; చిత్తమా

చ॥ నలుపుగ నెన్నిదంగములు, నాల్గుపదంబులు, మూడుస్థానముల్
చెలుపుగఁ బంచదైవములఁ జెన్నగు తత్ప్రణవస్వరూపమున్
నలలిత నిత్య యోగపథసంగతిఁ గాంచెడువాఁడు వేత్త, యి
ప్పలుకుల నాలకించి యటువంటి పదంబునుగాంచు; చిత్తమా !

తే॥ ప్రణవమే ధనుస్సు, మఱి పరబ్రహ్మ వాదియు
లక్ష్మ్యమని యప్రమత్తలీలమెయిఁ దెలిసి,
యమ్మువలె నాత్మ తన్మయమై వెలుంగఁ
దగిన సాదనఁ బూను; చిత్తమ ! సతంబు.

తే॥ అలరును శరీర మనెడు దేవళమునందు
జీవుఁడనెడి సనాతనదేవుఁడాతఁ
డవహ్మతాజ్ఞానియై సోఽహమని జపించుఁ
దత్పదైక్యంబుఁ గనుము ! చిత్తంబ ! నీవు.

నీ॥ హంస జీవుఁ డతందు సోఽహమై యున్న జీ
వన్ముక్తి వడసి కై వల్యమొందు;
నరయ హకారంబు గురుదేవురూపంబు,
పూర్ణబిందువె జీవమూర్తి సుమ్ము,
మఱి సకారంబు సంసరణంబని యెఱుంగు,
మీ సంస్కృతికి నీకు నెఱసియున్న
బంధంబుఁద్రొంచి శుంభ నిజరూపంబు
సంధించి గురుఁడు మోక్షంబుఁ గూర్చు;

తే॥ గురుని బరమాత్ముడనినమ్ము గుఱుతుమీఱఁ;
దా స్వతంత్రుఁడు జీవుఁ డతంత్రుఁడగుట
జ్ఞానసంపదఁదెలిసి యోగంబుఁబూను;
వేఱుగతులెల్ల విడిచి యో వైట్టిమనన !

ఉ॥ సోఽహ మటంచునుంబలుకు హంస, తదర్థ మెఱింగినన్ సమ
సే హుమాని తానె మఱి చిత్తము సత్త్వయున్న యర్థమై
దేహమునందు వెల్లుట మతించి తదైక్యమనొందుఁ; దత్పదా
రోహణముంబొనర్చి ఋతరూఢసుఖంబుగ్రహింపు; చిత్తమా !

శా॥ పంకాకంబె, యను త్తమంపుపదమై యొప్పారు బ్రహ్మాంబుఁగా
శక్తకాతంకములేకనమ్మ; మిఁక నిష్ఠాయుక్తిఁదద్ధ్యానపుం
బాంకంబూని, తదర్థభావనమునం బూర్ణప్రమోదార్హని
స్సంకల్పస్థితి నీవునీవయగుచున్ జానొందుమో చిత్తమా !

క॥ ఈ కృతి నెవ్వరు విన్నన్
బ్రాకటమతిమై లిఖించినన్ జదివిన గౌ
రీ కాంతుఁడు వారికి ను
శ్రీకరిమగు జ్ఞానమిచ్చుఁ గృపమీఱంగన్.

సీ॥ శ్రీ మాడుగుల కులక్షీరవారాళి శ
రత్నూర్ణ కలార రమణుఁడనంగ
వజలు ధీనిధి వీరభద్రసీతారామ
రాల్కవీశ్వరునకుఁ బ్రధితపుణ్య
సన్యాసమాభిద సాధ్వీలలామకుఁ
బ్రధమ పుత్రుండనై పరఁగినట్టి
విబుధవిధేయుండ వేంకట సూర్యప్ర
సాదరా డభిధేయ సంగతుండఁ

దత్త్వవిజ్ఞాని సేవా విధాన పరుఁడ
సద్విషయ సద్గుణాప్తిచే నత్పథంబుఁ
బొందు రహి నీట్లు చిత్తప్రబోధ మనెడి
పేరఁ గృతిఁ జెప్పఁగంటిఁ గామారికరుణ.

ఆశ్వాసాంతము

సీ॥ శ్రీభాగ్యవిభవప్రసిద్ధ మంశిని లన
ద్వంశాబ్ధి కార్తికీ తారకేంద్ర !

సత్యక్షమాధర్మ శాంత్యహిసానేక
రాజతసద్గుణ రత్నసాంద్ర !
అన్నపూర్ణా జగ్గమాంబాబ్జ నేత్రాని
రూఢమానస నీరరుడ్డినేంద్ర !
కీర్తిప్రభాతిరస్కృత సారరాజమ
దేభ తుషార మహీధరేంద్ర !

విమల విజ్ఞాన నైభవ విహతతంద్ర !
ప్రథిత పూజాప్రతుష్ట మాళిధృతచంద్ర !
భవ్యతరభావ ముదిత విపచ్చిదింద్ర !
పుణ్య సత్యవారాయణ బుధగణేంద్ర !

శా॥ శ్రీకైలాసనగేంద్రవాన చరణాన్విష్టాత్మ పంకేరుహ !
శ్రీకృద్భవ్యతరైకదానగుణ ధిక్కుత్కల్పధాతీరుహ !
శ్రీకళ్యాణ మతీధ్యనైజ హితరాక్ష్యత్సర్వ సద్మహాభూ !
శ్రీకారుణ్య కటాక్ష వీక్షణ సుధావీతోరు విద్వద్విభూ !

శ॥ శ్రీ మన్మంతిని వంశాం
భోమ న్నిహారధామ ! పుణ్యలలామా !
కామ ముఖాంత శృతు
స్తోమ నిరాకృతి సమర్థ శుంభద్ధిమా !

ఉ॥ శ్రీయుతసుప్రసిద్ధ కవిశిష్టజనైక విధేయ ! సత్యవా
రాయణ నామధేయ ! సకలార్థ్యభితుష్టి సమర్థదాన రా
ధేయ ! మనోజ్ఞభావన సుధీగుణ సన్నతిపాత్ర సద్గుణ
దాయ ! యజస్రవైదిక విధాన సమర్పిత భూతనాయకా !

శ్రీ ప్రసాదరాయ కవి

— వంశావళి —

శా॥ గౌరీశర్వుల పెండ్లిజూచుటకు వేడ్కన్ సర్వసౌరాళి నీ
హారాద్రిస్థలిజ్ఞేర దద్దిశను వేగైగె భూమియుంగుంగ, నే
ధీరోత్తంనుండుమేళునాజ్ఞ యమరాద్రిగూఢమింజేరి య
య్యారాటంబునుమాన్సె, నాఘనుండగస్త్రాఖ్యుండు సామాన్యుడే ?

మ॥ స్మరసంహరియఁ గేశవాబ్జ శచీజాన్యాది బృందారకో
త్కరమున్ పారిషదుల్ మునీందుఁ లొకవంకజేర వేగైగెన య
ద్ధరఁదానొక్కడె యొక్కచక్కి నతులొత్సాహంబుతో సల్పినన్
సరియయ్యెన్, సరివానికింక నొకనిన్ వ్రాకువ్వఁగావచ్చునే !

ఉ॥ మేరునగంబుతోఁబెనఁగి మిన్నలముట్టుచు సూర్యచంద్ర సం
చారములాపి, లోకములఁజాలవెతన్గలిగించు వింధ్యు న
య్యారె ! నిమేషమాత్రిన పదానతుగా నొనరించిమించెనా
కారుణికాగ్రగణ్యుండు జగన్నతిపాత్రుఁడుగాఁడె నిత్యమున్ ?

శా॥ వాతాప్వీలగర్వభంజనుడు శర్వాణీశపాదాంబుజ
భ్యాతేందిందిర మింద్రముఖ్యసుర సంఘాతార్చితుండాశ్రిత
వ్రాతాభీష్టద పంచవర్ణమును కీరశ్రేష్ఠవాసాయిత
స్థితస్వీయమనోబ్జపంజరుఁడు, సంసేవ్యుండు ధీరాళికిన్.

శా॥ ఆదివ్యరివరేణ్యుగోత్రము సముద్యద్దీప్తిగావింప, న
య్యాదోరాశిని రత్నసంచయము, నీహారాద్రీయదిదోషధుల్,
ప్రదుర్భావము నొందు చందమున, సౌరాష్ట్రద్విజశ్రేణిలో
శ్రీదైవార జనించినారు గిరిశాంఘ్రిద్వంద్వసేవారతుల్.

క॥ ఇల మాడ్గుల వారన వా
రల శ్రీకాకూళ మండలాంతగతమై
కలుములగీ మనఁ దగు బొం
తలకోడూరున వసింతు ధర్మాత్మకులై.

ఉ॥ ధీరులు పండితోత్తములు దివ్యగుణాకరు లధీతోకమం
దారు లుదారు లిద్దకవితా రమణీకమణీయ చిత్రసం
చారులు చారువాగ్ధృత రసజ్ఞులు పాజ్ఞులు శ్రోత్రాక్షరమీః
దారులు మాడ్గులాన్వయులు తత్సము లీ భువిఁ గల్గు రెక్కరున్.

శా॥ సౌరాష్ట్రద్విజనామశోభిత మహింసాసత్యశౌచ పవిత్ర
ష్ఠారూఢంబగు పట్టుశాలికుల మెంచంగాఁ బరాక్రమ్యన్ బు
గారం బిష్టసుగంధబంధురమునై కన్పట్టినట్లొప్పె న
య్యారే ! మాడ్గుల వంశ నంకలితమై సాధోగఁ బ్రవృత్తుతిన్.

క॥ ఆ మాడ్గులాన్వయమున మ
హామహుఁ డొకఁ డుద్భవించె నార్యాహ్మదయే
శామల పద పంకజ నే
వా మానితగుణుఁడు విజయబాలయ నాంగన్.

సీ॥ సంతత సర్వజ్ఞ సహవాస యోగ్య వి
భ్రాజిత కీలుఁ డీ రాజరాజ
కుచ్ఛిత కవి శిష్యకోటి సంస్తంభితో
దాత్రాఖ్యుఁ డీ పురుషోత్తముఁడు
గురువరానుజ్ఞానునరిణప్రమోదితో
ద్వైతాత్మఁ డీ విబుధేశ్వరుఁడు
ప్రవితత భాషాప్రపంచ నిర్మాణన
ప్రారంభుఁ డీ చతురాననుఁడు

తే॥ నత్సమూహావ నా త్తయశః ప్రకాశః
 డీ కళానిధి యనుచుఁ ద న్నెల్లజనులుఁ
 బాగడ నెగడొందె నగణితామోఘ మధుర
 సయ మృదులభాషి విజయబాలయ మనీషి.

మ॥ కవిలోకంబితః డిద్ధకావ్యఘట నాఖండపాభావుండటం
 చు విశేషంబుగఁ బ్రస్తుతుల్పలుప నీ సూరిప్రజశ్రేష్ఠుఁడున్
 సవినోదస్థితఁగూర్చె శ్రీ శివపురాణంబున్ శివస్తోత్రమా
 ర్గవరంబౌ శతకంబు మంజుల పదార్థప్రౌఢ భావంబులన్.

శా॥ ఆ పాండిత్యనిధానుసోదరుఁడు సమ్యగ్వర్తనుం డీశ్వర
 శ్రీపాదప్రవణాంతరంగుఁ డఖిలార్ధివ్రాత సంరక్షణ
 వ్యాపారుం డనఘుం డనన్యతర విద్యారాజతుం డంచితా
 లాపవ్రస్తవనీయుఁడెట్టున కులాలంకారుఁ డిమ్మేదినిన్.

ఉ॥ శ్రీయఃతమూర్తియాతఁడు విశిష్టతరంబగు సప్తనంతతుల్
 పాయక భూమినిల్పెనని పల్కుచునుండు సహస్రజిహ్వలన్
 కోయని వాని కీర్తిసుమకోమలి, నేటికి నా విచిత్ర రా
 మాయణ కావ్యతన్నిని సమంచితవై ఖరిఁగూడి ప్రేముడిన్.

క॥ ఘనుఁడైన విజయబాలయ
 యనుకూలప్రియచరిత్ర యగు రామాంబ
 తనుమధ్యయందుఁ బొందెను
 ననఘాచారుం గుమారు నమలాకారున్.

క॥ ఆ యనఘుఁడు డరుగుణగణ
 శ్రీయఃతఁడై వీరభద్ర సీతారామా
 రాయాభిదుఁడై సజన
 గేయుండై సాటి లేని కీర్తి గడించెన్.

మ॥ జనసీభవ్యపతివ్రతాత్వఫలమో చర్చింప ధన్యాత్ముడౌ
జనకుం డార్జనసేయు పూర్వజననాంచత్పుణ్యమో నాఁగ న
య్యసఘాత్ముండు సమ సవిద్యలను బాల్యంబాదిగానేర్చి తా
ఘనసాహిత్య కవిత్వ తెత్వములఁ బ్రఖ్యంగాంచె నుద్యదతిన్.

ఉ॥ నీతికిరావు, సూన్యతము నిల్కడ, శాంతపుదీవి, సర్వవి
ద్యాతతి కాలయంబుఁ, బ్రమువాన్విత నత్కవితా సతీ కటా
క్షాతత వీక్షణాళికి గృహంబు, సుహృజ్జనమైత్రీకిక్క, పృ
స్థిత మహేశభక్తికి నివేశము, తద్ధనుడెన్న నల్పుడే !

మ॥ వరసాహిత్యకళాకలాపుడయి శాన్వద్దానధౌ రేయుడై
నిరవద్యామిత నత్ప్రబంధరచనా స్వీతస్థిరప్రజ్ఞుడై
గిరిశారాధనతత్పరుండయి సదాంగీకృతసహృద్భంధుడై
ధరఁ జెల్వొందె నమందకీర్తి నితఁడేతన్నాత్ముడై చెప్పఁగన్

క॥ నరనఫణితి “ గీతాద్య
క్షర నిర్మితనామ తారకావళి ” శృతిఁ దా
విరచించి తండ్రి కంకిత
మురుభక్తి నొనర్చి కీర్తి నుర్వి నెసంగెన్.

చ॥ ఉరుతరసాహితీగరిమ నుగ్రకుమార చరిత్రమాది భా
సురతర నత్ప్రబంధములు సూరిజనుల్వినుతింపఁజెప్పియా
వెరవరి నై జనంఘ మభివృద్ధి నొనర్పఁగఁ “ బట్టుశాలి ” యన్
వరమగు పత్రిక న్నిలిపి వారని సేవ నొనర్చె జాతికిన్.

క॥ శృంగార తిలక నామము
రంగారెడి కావ్యకన్య రాజితగుణ కీ
ర్త్యంగనకున్ బాసటగాఁ
బొంగుచు నాతండు గొనియె బుధనుతసరణిన్.

- మ॥ ధర మర్త్యుండియి పుట్టినందులకు సత్సంగత్యమున్ భక్తియున్
స్థిరమౌ దానగుణంబు బంధుహితమున్ శ్రీశంభు సంసేవయున్
కర మార్జించుట యోగ్య; మే నరుడు హృత్కంజాతమందింతనీ
పరమార్థంబులనిల్పుఁ జాతనిఁగనం బాపంబు చేకూరదే ?
- చ॥ నరునకు విద్య, విద్యకుఁ గనన్వినయంబు, నయప్రవృత్తికిన్
పరమబుధేంద్రసంగతియు బాగుగదానికి దానధర్మముల్
కరము విభూషణంబులయి గ్రాలుచు నాతని నిందునందు సు
స్థిరతర భోగభాగ్యములఁ జేకుటఁజేయు యదార్థ మింతయున్.
- చ॥ వరగుణుడైన యా విజయబాలయ పుత్రకుఁజెప్పి చెప్పనీ
ధరణి నొకండులేడు, విదితంబుగ నేత దమోఘ సద్గుణో
త్కరములు మూర్తిమంతమయి గన్పడె నాఁగ సుహృజ్జనోఘ హృ
త్పరసిజసంచయంబులకు సంతసమున్లఱిగించు నిత్యమున్.
- మ॥ కృతులెన్నేని రచించి పండితజను ల్గీర్తింపఁగా భాష క
ప్రతిమానోద్వలధి విధానమున నేవంజేయుటేకాక దాఁ
గృతులెన్నేనియుఁబొంది సత్కవుల కర్ధిఁజేసె నాపుష్పవ
త్స్థితమా బోడశగానముల్ ఘన యశశ్శ్రీనిల్పుఁ గల్పాంతమున్.
- తే॥ కలివరుడుఁ బండితుండుఁ ద్యాగప్రసిద్ధుఁ
డైన యీ పుణ్యశీలున కలరు మేల్మి
బంగరున రంగుగ నమర్చు వజ్రమట్లు
నలువ జేకూర్చి మించె సన్యాసమాంబ.
- శా॥ చేతోవృత్తి నిరంతరంబును పతిశ్రీపాద సంసేవనా
న్వీతంబై చెలువొంద, బాంధవజను త్వేనోళ్ల గీర్తింప సం
ప్రీతి బెట్టుచు నీప్పిత న్నముల నర్ధివ్రాతముంబెంచుచున్
పాతివ్రత్యనిధానయై మెలఁగు న ప్పద్మాక్షి నిష్పంకయై.

మ॥ దినమా పుణ్యవతీలలామ భగవద్గీతాది వేదాంత శా
 (ప్ర) నికాయంబుఁ బఠించుచున్ వికసితస్వాంతాబ్జయై మానసి
 య నితాంతామృత సౌఖ్యపూరమగు బ్రహ్మజ్ఞాన మార్జించి త
 జ్జని ధన్యంబొనరించి మించెను సుహృత్సంఘాత సంస్తుత్యయై.

క॥ ఆ పుణ్యదంపతులకు మ
 హా పురుషులు వుట్టి రిర్వురాత్మజు లింద్ర
 శ్రీపతులు కిశ్యపునకు సు
 రూప యగు నదితికి నొదవు రూఢి మెఱయఁగన్.

తే॥ జగతి వేంకట సూర్యప్రసాద రాట్క
 వీందుడ న జ్యేష్ఠసుతుఁడు మహిష్టయశుఁడు,
 మతి ప్రతాప సింహారాయ నిరుపమాభి
 ధానమున నొప్పు రెండవ తనయుఁడందు.

క॥ వా రిర్వు రన్నదమ్ములు
 శ్రీరాజ త్సుగుణ గణ విశిష్టులు శివభ
 క్త్యా రూఢులు పుణ్యాత్ము లు
 దారులు విద్యావినయ విధాన నిధానుల్.

ఉ॥ అందుఁ బ్రతాపసింహకవి ఆంధ్రకవిత్వకళావిలాస శో
 భందనరారి ధర్మయుతభావము సత్యవచోనిబంధనం
 బందముఁగూర్చ నగ్రజనియఁడునఁ బ్రేమయు భక్తివెల్లనా
 నందమునగజరించు సుజనప్రకరంబు సుతింపనిచ్చులున్.

శా॥ సీతారామునిపేర నొక్క శతక శ్రేష్ఠంబు నిర్మించి సు
 ప్రీతిన్ దుష్కలికాలవర్తన కృతిన్ సృష్టించి భూమిస్థలిన్
 ఖ్యాతిం గాంచె, నిజాన్వవాయసుయశఃకాంతుల్ విడంబింప; వి
 ద్యాతాత్పర్యగుణానుమోద ధిషణావ్యాలోల చేతన్కుండై.

ఉ॥ వారక వాని యగ్రజుడు భవ్యవిచిత్ర కవిత్వ తత్వ వి
స్తార సుధాసరిద్వర విశంకట తుంగ తరంగ డోలికా
స్వైర విహారణప్రియుడు, శాంతిదయాది సమస్త సద్గుణ
స్ఫూర మణిప్రికాండ సురశైలమనన్ గణనీయుడై మనున్.

శా॥ ప్రాసంబున్ యతియున్ గణంబు మరిదాభావింపనట్టుల్ నిరా
యాసప్రిక్రియమై దమంతనవి యొయ్యంజేరి వెల్లొంద ధీ
వ్యాసంగస్థితి నాశులీల శతపద్యంబుల్ రచించుచున్ మరే
రీ సా పెన్నె బ్రసాదరాయకవి కుర్విన్ ధీరహోకంబునన్.

తే॥ శారదాంఘ్రి సరోరుహస్థగిత భర్మ
వలయ ఘంటా నినాద ప్రహదయుక్తి
విశదపరచుఁ ద దాశుకవిత్వధాటి
వానితో సామ్యుఁ డెవఁ డాంధ్రవసుధయందు.

సీ॥ తత చతుర్విధ కవిత్వప్రాధిమ్య మెలర్చు
రహి భగవత్ స్తోత్రరాజ కృతియు
భాషాసతీమాళి భూషణప్రాయమై
పాలుపొందు కవిశిరోభూషణంబు
అనువాద పటుశక్తి నాడించు పోల్కిజై
లఁగు పుష్పబాణవిలాస మొకటి
జ్యోతిష ముఖ్యప్రశస్తాంశములఁ గూడి
సవరొందు జ్యోతిష చంద్రికయును

సంస్కృతాంధ్ర భాషలయందు సాటిలేని
చాలు ధారాశుధారాను సంగతముగఁ
గావ్యములు వ్రాసి మివలఁ బ్రఖ్యాతిఁగాంచె,
ఘనుడు సూర్యప్రసాదరా ట్కవివరుండు.

తే॥ అచ్చ తెనుఁగు బొనకుఁ బూర్ణమగు నిఘంటు
వతయ నొకఁడు గల్గిమి నకారాదినదణి
వసుధ శుద్ధాంధ్ర శబ్దార్ణవంబు పేర
సంఘటించి వెలింగె ప్రసాదరావు.

చ॥ సురుచిర ధీ విశేషమున నూరివరేణ్యసభాంతరంబులన్
దలచు శతావధానము లదభ్రగతిం బొనరించి మించి య
వ్వరగుణుఁ డున్నతంబులగు పండిత సత్కవిరిత్నముఖ్యున
ద్విరుదములన్ బహుకృతులఁ బెక్కుగడించుచునుండె నంతయున్.

తే॥ విజయనగర సత్కవి సభా పృథ్వీయందు
ఆశుకవిచక్రివర్తి విఖ్యాతిఁగాంచి
బంగరపు గంట కడియంబు బహుమతిఁగొని
సంస్తుతిపహించి మించెఁ బ్రసాదరావు.

ఆ॥ వె॥ ధరణి జనులమెప్పుఁ దగఁ గాంచి వెలుఁగొందు
నా ప్రసాదరాయు నాత్మపత్ని
కనకలక్ష్మీనామకమున నంబిక పేర
సంతతంబెనంగు సద్గుణాధ్య.

తే॥ ధనకనక వస్తువాహన ధాన్య ముఖ్య
బహువిధ మగోజ్ఞభాగ్య సంభరితమగుచు
నొప్పు దుంపాన్యవాయ పయోధిఁ బుట్టె
వనజగేహినివోత తత్కనకలక్ష్మీ.

సీ॥ పతిని దైవమువోత భావించి పూజించు
నంతర్బహిష్కుచి నావహిల్లు
గురుదైవముల పూజగురుతుమై నొనరించు
మఱి బంధులందుఁ బ్రేమంబు నింపుఁ

బొరుగిడ్డకెన్నడుఁ బరుగిడ్డఁగాఁ బోదు

దుష్టకాంతల చెల్మి కిష్టపడదు

పుట్టిన యింటికి మెట్టిన యింటికి

మేటి యశస్సురా మెలఁగుచుండు

సత్యధర్మంబు లెదనిల్పి సందడించు

దీనులందు దయాబుద్ధిఁబూని వెలయు

మంచిచెడ్డ లెఱింగి సమ్మతిఁ జరించు

కమ్ర సద్గుణ లక్ష్మి ఆకనకలక్ష్మి.

మ॥ కవితాతత్పరసజ్జయెవెలయు నా కంజాతపత్రాక్షి తా
ధవుసాన్నిధ్యమునన్ తదీయ రచనాతాత్పర్య మోబాత్మయై
కవితా లక్షణ లక్ష్మముల్ దెలిసి సత్కన్యైకనందర్శన
ప్రవిధానార్జిత సాహితీయుతమతిన్ వర్తిలు నశాంతమున్.

శా॥ స్ఫూర్తోదార విలాసభాసురమతిన్ వాగర్థముల్వోలె సు
కీర్తి రమ్యప్రథితాంగియా కనకలక్ష్మీదేవియున్ తద్విభుం
డై రాజులు ప్రసాదరాయఁడు జనాహ్లాదాను సంధానలీ
లారాజద్గుణయుక్తి వెల్లుదురు జాలన్ ధారుణీమండలిన్.

ఉ॥ తాతయఁ దండ్రియున్ సుకవితారచనన్ ధరణీతలానఁ బ్ర
ఖ్యాతివహించి నర్వకవికాండముచే నుతులందినారు, త
దీతిఁ బ్రసాదరాయకవిధీరుఁడు సండితుఁడై వధాసయై
ఖ్యాతి గడించు టబ్రమె మహత్తర సత్ప్రతిభావి శేషతన్.

క॥ ఏతాదృ గమల గుణ వి
ఖ్యాతునకును భారతీ పదాంగద నినద
ద్యోతక నూతన మృదు కవి
తాతత్పజ్జనకు నకల ధర్మజ్జనకున్.

క॥ ఘన విజయనగర పండిత
జన దత్త విరాజమాన చామీకర కం
కణ సంస్థిత ఘంటాని
స్వన సంహృత కుకవిగర్వ సంరంభనకున్.

క॥ విలసిత సద్గుణ గణమణి
వలయాభరణాభివినుత పాతివ్రత్యో
జ్వలభావ (నాంబికాఖ్యా) కనకలక్ష్మి
లలనా లసమాన ముఖ జలజ దినమణికిన్.

క॥ శ్రీ మాధులూప్యయాంబుధి
సోమునకు మనోజ్ఞగుప్త సోమకళా శ్మ
న్నామునకుఁ గుకవిజలభృ
ద్భీమునకుఁ బ్రసాదరాట్కవి లలామునకున్.

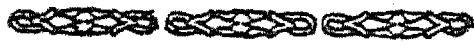
శా॥ ధీమత్సంస్తుత సాహితీమహిత సత్ప్రియాషభారాళ కా
రామాధుర్య ధురీణ మంజుల నచఃప్రౌఢా భావక్రియా
సామీచీన్య కవిత్వ తత్వ విలన త్సర్వోత్తమగ్రంథ కృ
త్సామర్ద్యంబు శతావధానచణ మేధాశక్తి సంధించుచున్.

మ॥ రవిచంద్రవ్యవితాన మా దివమునన్ రాజ్యుల సంచిత న
త్కవిచూడాభరణంబు నా ఘనసమాఖ్యావాత్సల్యామిది ఘా
రి వివేకసిర చి త్తదానగుణ సుశ్రీ భోగ భాగ్యయు క
త్సవముల్ గూరుచుగాత ! శంకరుడు భాషాసేవ సేయించుచున్.

ఇ యిది

సోపేటి సూరిలింగిమఱి నేమర,
తిలారు. (శ్రీకాళ్యాణము పల్లె).

నీల కంధ రాష్ట్ర కమ్.

శ్లో- శుభ ప్రసిద్ధికారణం - కృపారసైః పూరణమ్,
భవాబ్ధిమగ్నతారణం - నమామి నీలకంధరమ్.

శ్లో- విధీం ద్రముఖ్యదేవతా - శిరఃకిరీట రత్నభా
విరాజితాంఘ్రినీరజం - నమామి నీలకంధరమ్.

శ్లో- విశేషసౌఖ్యకారిణం - స్వభక్తచిత్తచారిణమ్,
ధరాభరాపహారిణం - నమామి నీలకంధరమ్.

శ్లో- నిరస్తదుఃఖ నారకం - శ్రీతార్తలోక తారకమ్,
కుమార్గచార మారకం - నమామి నీలకంధరమ్.

శ్లో- ఫణీంద్రచారు భూషణం - సుధావిలాస భాషణమ్,
సమస్తపాప శోషణం - నమామి నీలకంధరమ్.

శ్లో- అనంతసౌఖ్య నీతకం - విధూతనర్వ ఘాతకమ్,
అనాదిమధ్య జాతకం - నమామి నీలకంధరమ్.

శ్లో- పవిత్రయక్తి వాచకం - విభాసిఫాల పాచకమ్,
సమానురక్త మోచకం - నమామి నీలకంధరమ్.

శ్లో- మనోజ్ఞదివ్య సుందరం - సువేష్టశైల కందరమ్,
సుధీనముద్ర మంధరం - నమామి నీలకంధరమ్.

శ్లో- సూర్యప్రసాదరాయేణ శ్లోకాష్టక మిదం కృతమ్,
శ్రీ నీలకంధరస్తోత్ర నామకం భక్తిధామకమ్.

క తా వ ధా ని :

వరాడుగుల వేంకట సూర్య ప్రసాదరావుచే

క విం ప : ల దీ ప

గ్రంథములు

22

1. శ్రీమదీ నాగలింగ శతకము . 100 నీతిపద్యములు.
2. శేషశతకము.
3. బాళరధికశతకము 100 కందిపద్యములు.
4. నీతిమంజరి (ముదిర్తము)
5. సూర్యస్తవ సత్కర్తృమాల. (ముదిర్తము)
6. శంకరశతకము. (ముదిర్తము)
7. భగవత్ స్తోత్రగ్రాహము - చతుర్విధ కవిత్వ విలసిత్తము.
8. శ్రుద్ధులొనదిలాపము . ఆంధ్రీకరణము. (శృంగారము)
9. ముకుందమాల - ఆంధ్రీకరణము. (భక్తిరసము)
10. కవిహృదయ సర్వస్వము - ఆంధ్రీకరణము. (200 నీతిపద్యములు)
11. శ్రీరామానుజము - 100 మాల.
12. కీరనందేశము - ఏకాశ్వాసశృంగార పద్యకావ్యము.
13. బీలాభిరామము - కామపద్యసంపుటి.
14. అపధానమంజరి
15. ఉషాపరిణయము - అచ్చలెరుంగు బ్రజబంధము.
16. కవికోశభాషణము - ఆంధ్రీకరణ బ్రజబంధము.
17. చిత్తచిబ్బోధము - అర్జునమిత్రసంప్రదాయము. (ముదిర్తము)
18. జ్యోతిషబోధిని - రెండువిధ రణముల పద్యకావ్యము.
19. వైద్యపార సంగ్రహము - పద్యకావ్యము.
20. రసగుణుచ్ఛము - ఖండకావ్యము.
21. శుద్ధాంధ్రీకరణము - అచ్చలెరుంగు నిఘంటువు.
22. గీతాశ్లోతి - భగవద్గీతాభాషము.